

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4CoKR/53/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121204191
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Július Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:8121204191.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Júliusa Tótha a sudcov JUDr. Mareka Kotoru a JUDr. Moniky Šablňovej, v spore žalobcu: JUDr. Peter Bartoš, so sídlom kancelárie Námestie slobody 2, 066 01 Humenné, správca konkurznej podstaty úpadcu Emergency Service s.r.o. v konkurze, so sídlom Námestie slobody 12, 066 01 Humenné, IČO: 46 863 117, právne zast.: JUDr. Jana Čepčeková, advokátka, Námestie Slobody 2, 066 01 Humenné, IČO: 42 343 224, proti žalovaným: 1/ A. B., C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, XXX XX F., právne zast.: JUDr. Martin Kostrej, advokát, Cyrila a Metoda 3, 071 01 Michalovce, IČO: 42 105 307, 2/ G. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, XXX XX F., 3/ H. D., C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, XXX XX F., právne zast.: JUDr. Simona Čerevková, PhD., advokátka, Masarykova 25, 071 01 Michalovce, IČO: 52 617 297, 4/ I. D., C. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, XXX XX F., právne zast.: JUDr. Simona Čerevková, PhD., advokátka, Masarykova 25, 071 01 Michalovce, IČO: 52 617 297, o neúčinnosť právneho úkonu kúpnej zmluvy s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 5Cbi/13/2021-841 z 20. júna 2023, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 5Cbi/13/2021-841 z 20. júna 2023.

II. Žalovaným v 1. až 4. rade p r i z n á v a proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol (výrok I.) a priznal žalovaným v 1. až 4. rade voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal určenia, že právny úkon

a) Kúpna zmluva zo dňa 20.9.2017 uzatvorená medzi predávajúcim (žalobcom) Emergency Service, s.r.o. so sídlom Námestie slobody 12, 066 01 Humenné, IČO: 46 863 117 a kupujúcim (žalovanou v 1. rade) A. B., C. D., (sestra konateľa predávajúceho (žalobcu) H. D., tohto času úpadcu), na základe ktorej Kúpnej zmluvy zo dňa 20.9.2017 bol rozhodnutím č. vkladu: V 1797/2017 Okresného úradu, katastrálny odbor v Humennom zo dňa 18.12.2017 povolený dňa 18.12.2017 vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam: v katastrálnom území E., zapísaným na LV č. XX pre okres: Humenné, obec: Myslina - pozemok reg. CKN par. č. 199, zastavané plochy a nádvoria o výmere 95 m² - pozemok reg. CKN par. č. 200/1, zastavané plochy a nádvoria o výmere 601 m² - pozemok reg. CKN par. č. 200/2, zastavané plochy a nádvoria o výmere 124 m² - stavba (rodinný dom) so súp. č 128 na pozemku registra CKN s parcelným č. 199 stavba (hospodárska budova) so súp. č. 128 na pozemku registra CKN s par. č. 200/2 v prospech žalovanej v 1. rade A. B., C. priezvisko D., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XX, XXX XX F., SR v podiele 1/1 je v konkurze na majetok úpadcu vyhláseného Okresným súdom Prešov dňa 10.10.2020 pod sp. zn. 1 K/I 0/2020 voči veriteľom úpadcu neúčinná.

b) Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam uzatvorená dňa 9.6.2020, na základe ktorej bol Okresným úradom Humenné, katastrálnym odborom rozhodnutím č. vkladu: V1062/2020 zo dňa 08.07.2020 povolený vklad záložného práva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam v prospech 1. H. D., C. D., nar. XX.X.XXXX, tr. bytom E. XXXX/XX, XXX XX F. (žalovaný v 3. rade) a záložným veriteľom 2. I. D., C. J., nar. XX.XX.XXXX. tr. bytom E. XXXX/XX, XXX XX F. (žalovaná v 4. rade), je v konkurze na majetok úpadcu vyhláseného Okresným súdom Prešov dňa 10.10.2020 pod sp. zn. 1 K/10/2020 voči veriteľom úpadcu neúčinná.

c) Darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena uzatvorená dňa 28.11.2019 medzi žalovanou v 1. rade A. B., ako darcom a žalovaným v 2. rade G. B., ako obdarovaným a povinným z vecného bremena, na základe bol rozhodnutím č. vkladu: V 1134/2020 Okresného úradu, katastrálny odbor v Humennom zo dňa 23.07.2020 povolený dňa 23.7.2020 vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností sú v konkurze na majetok úpadcu vyhláseného Okresným súdom Prešov dňa 10.10.2020 pod sp. zn. 1 K/10/2020 voči veriteľom úpadcu neúčinné.

Súčasne sa žalobca domáhal, určenia, že nehnuteľnosti v katastrálnom území E., zapísané na LV č. XX, patria do všeobecnej konkurznej podstaty žalobcu. Žalobca žiadal priznať náhradu trov konania.

3. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že Okresný súd Prešov na základe návrhu veriteľa: L&T Group, s.r.o., so sídlom Agátová 3396/5B, 841 01 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 46 328 904 zast. konateľom A. D., bytom L. M. XX, na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka: Emergency Service s.r.o., podaného dňa 29.7.2020 rozhodol tak, že uznesením č. k. 1K/10/2020-21 zo dňa 6.8.2020 začal konkurzné konanie voči žalobcovi - dlžníkovi: Emergency Service s.r.o., so sídlom Námestie slobody 12, 066 01 Humenné, IČO: 46 863 117 (ďalej len „Emergency Service s.r.o.“). Uvedené uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku SR č. 155/2020 dňa 12.8.2020.

4. Okresný súd Prešov uznesením č. k. 1K/10/2020-75 zo dňa 5.10.2020 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 195/2020 dňa 9.10.2020 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka Emergency Service s.r.o., a ustanovil do funkcie správcu JUDr. Petra Bartoša so sídlom Námestie slobody 2, 066 01 Humenné, zn. správcu S1991.

5. Žalobca sa tak domáha neúčinnosti právnych úkonov Kúpnej zmluvy zo dňa 20.9.2017, Darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 28.11.2019 a Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 9.6.2020.

6. Žalobca uviedol, že dňa 15.6.2016 bola uzatvorená Kúpna zmluva medzi predávajúcim H. D., bytom E. XXX, XXX XX F., a kupujúcim (žalobcom) GSH Group, s.r.o., so sídlom Myslina 128 (tohto času Emergency Service, s.r.o.). Na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 15.6.2016 bol rozhodnutím č. vkladu: V1256/2016 Okresného úradu, katastrálny odbor v Humennom zo dňa 28.7.2016 povolený dňa 28.7.2016 vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam: v katastrálnom území E., zapísaným na LV č. XX pre okres: Humenné, obec: Myslina, pozemok registra CKN par. č. 199, zastavané plochy a nádvoria o výmere 95 m², pozemok registra CKN par. č. 200/1, zastavané plochy a nádvoria o výmere 601 m², pozemok registra CKN par. č. 200/2, zastavané plochy a nádvoria o výmere 124 m² stavba (rodinný dom) so súp. č. 128 na pozemku registra CKN s par. č. 199, stavba (hospodárska budova) so súp. č. 128 na pozemku registra C KN s par. č. 200/2 v prospech (žalobcu) v tom čase GSH Group, s.r.o., IČO: 46863117 so sídlom Myslina 128, 066 01 Humenné, SR v podiele 1/1. Za vyššie uvedené nehnuteľnosti uhradil kupujúci (žalobca) predávajúcemu kúpnu cenu vo výške 69.342,14 eura. Dňa 20.9.2017 bola uzatvorená Kúpna zmluva medzi predávajúcim (žalobcom) Emergency Service, s.r.o. a kupujúcim žalovanou v 1. rade sestrou konateľa predávajúceho žalobcu H. D., tohto času úpadcu. Na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 20.9.2017 bol rozhodnutím č. vkladu: V1797/2017 Okresného úradu, katastrálny odbor v Humennom zo dňa 18.12.2017 povolený dňa 18.12.2017 vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam v prospech žalovanej v 1. rade. Za vyššie uvedené nehnuteľnosti mala uhradiť žalovaná v 1. rade predávajúcemu (žalobcovi) kúpnu cenu vo výške 40.000,- eur.

6.1 K záložnej zmluve uviedol žalobca, že dňa 9.6.2020 žalovaná v 1. rade ako záložca uzatvorila Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam so záložným veriteľom 1. žalovaným v 3. rade a záložným veriteľom 2. žalovanou v 4. rade na tom základe, že dňa 9. 6.2020 došlo medzi záložným veriteľom 1. a záložným veriteľom 2. - žalovaný v 3. rade a žalovaná v 4. rade - na jednej strane a žalovanou v 1. rade (ako záložcom) na strane druhej k uznaniu dlhu, na základe ktorého sa záložný

veriteľ 1. a záložný veriteľ 2. zaviazali poskytnúť dlžníkovi (žalovanej v 1. rade) pôžičku vo výške 105.000,- eur a dlžník (žalovaná v 1. rade) sa zaviazala uvedenú pôžičku záložnému veriteľovi vrátiť spolu s dohodnutým zákonným úrokom, a to najneskôr do 15.6.2030. Záložný veriteľ a dlžník sa v zmluve o pôžičke dohodli, že pôžička bude zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam uvedeným v bode 2.1. Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, zo dňa 9.6.2020, ktoré sú vo vlastníctve záložcu. Ide o nehnuteľnosti zapísané na LV č. XX, k.ú.: Myslina. Žalobca uviedol, že žalovaný v 3. a žalovaná 4. rade sú rodičmi konateľa úpadcu H. D., rodičmi žalovanej v 1. rade a starými rodičmi žalovaného v 2. rade. Okresný úrad Humenné, katastrálny odbor rozhodnutím č. vkladu: V1062/2020 zo dňa 8.7.2020 povolil vklad záložného práva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam na základe Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 9.6.2020.

6.2 K darovacej zmluve sa žalobca vyjadril tak, že dňa 28.11.2019 bola uzatvorená Darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena medzi žalovanou v 1. rade ako darcom a žalovaným v 2. rade ako obdarovaným a povinným z vecného bremena. Žalovaný v 2. rade je synom žalovanej v 1. rade. Na základe Darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 28.11.2019 bol rozhodnutím č. vkladu: V 1134/2020 Okresného úradu, katastrálny odbor v Humennom zo dňa 23.07.2020 povolený dňa 23.7.2020 vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam v prospech žalovaného v 2. rade v podiele 1/2 zároveň žalovaná v 1. rade ako výlučný vlastník v podiele 1/1 k nižšie uvedeným nehnuteľnostiam uzatvorila Zmluvu o zriadení vecného bremena zo dňa 28.11.2019, ktorou zriadila vo svoj prospech vecné bremeno spočívajúce v práve do svojej smrti bezodplatne užívať nehnuteľnosť uvedenú v čl. I. Zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 28.11.2019 v plnom rozsahu. Ide o bezodplatné užívanie nehnuteľnosti stavba (rodinný dom) so súpisným č. 128, na pozemku registra CKN s parcelným č. 199, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 95 m², stavba (hospodárska budova) so súp. č. 128, na pozemku registra CKN, s par. č. 200/2, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 124 m², pozemok registra CKN par. č. 199, zastavané plochy a nádvorie o výmere 95 m², pozemok registra CKN par. č. 200/1, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 601 m² a pozemok registra CKN par. č. 200/2, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 124 m². Vecné bremeno v prospech žalovanej v 1. rade bolo zapísané na LV č. XX, k. ú. E. v časti C na základe rozhodnutia Okresného úradu Humenné, katastrálny odbor č. vkladu VI134/2020 zo dňa 23.7.2020. Aj keď Darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena mali byť uzatvorené dňa 28.11.2019, podpisy darcu (žalovanej v 1. rade) a obdarovaného, povinného z vecného bremena (žalovaný v 2. rade) boli podľa knihy osvedčovania pravosti podpisov osvedčené až dňa 15.6.2020 a Návrh na vklad do katastra nehnuteľnosti zo dňa 28.11.2019 bol podaný pod č. konania V-1134/2020 až dňa 24.6.2020 a vklad bol povolený dňa 23.7.2020. Po doručení rozhodnutia Okresného úradu Humenné, katastrálny odbor č. vkladu V-1134/2020 zo dňa 23.7.2020 o povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech žalovaného v 2. rade na základe Darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 28.11.2019 bol dňa 29.7.2020 podaný návrh na vyhlásenie konkurzu na žalobcu na Okresnom súde Prešov.

7. Žalobca uviedol, že úkon bol urobený v prospech spriaznených osôb, bol teda úmysel týmto osobám známy, čoho dôkazom majú byť aj tie skutočnosti, že uvedené nehnuteľnosti naďalej užíva žalovaná v 1. rade a žalovaný v 2. rade. V tomto úkone boli naplnené všetky predpoklady odporovateľnosti právneho úkonu, lebo žalovaní nadobudli právo z neúčinného právneho úkonu a oni, o tejto neúčinnosti vedeli, pri Kúpnej zmluve zo dňa 20.9.2017 došlo k úhrade podstatne nižšej kúpnej ceny ako je cena plnenia na danom mieste a v danom čase, pri darovacej zmluve došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva bezodplatne, pri zriadení záložného práva na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam z 9.6.2020 došlo k uznaniu dlhu zo dňa 9.6.2020 t.j. v jeden a ten istý deň, zriadenie vecného bremena spočívajúceho v práve doživotného užívania nehnuteľností pre žalovanú v 1. rade bezodplatne, žalovaní v 1. rade až v 4. rade sú navzájom spriaznenými osobami a zároveň sú spriaznenými osobami úpadcu (žalobcu). Úpadca previedol vlastnícke právo na žalovanú v 1. rade v priebehu piatich rokov pred začatím konkurzného konania, pričom mal neuhradené záväzky voči svojim obchodným partnerom, ktorí si prihlásili svoje pohľadávky do konkurzu na majetok úpadcu. Úpadca v čase prevodu vlastníckeho práva na žalovanú v 1. rade musel o týchto svojich neuhradených záväzkoch vedieť a aj napriek tomu kúpna cena vo výške 40.000,- eur bola nižšia ako obvyklá cena plnenia na danom mieste a v danom čase. Žiaden ďalší majetok, ktorý by postačoval na úhradu záväzkov úpadcu v tom čase úpadca nevlastnil. Žalobca tvrdil, že všetky okolnosti nasvedčujú tomu, že úpadca dohodol právne úkony so žalovanou v 1. rade s priamym úmyslom ukrátiť svojich veriteľov. Žalobca uviedol, že právny úkon, ktorého odporovateľnosti sa domáha bol urobený v čase, kedy úpadca evidoval a mal neuspokojené záväzky voči svojím veriteľom a teda bol v čase vykonania tohto úkonu dlžníkom voči

svojím veriteľom. Žalobca za nehnuteľnosti uvedené v tejto žalobe na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 15.6.2016 uhradil predávajúcemu H. D. kúpnu cenu vo výške 69.342,14 eura. Poukázal na protokol z daňovej kontroly č. 101788416/2020 zo dňa 23.11.2020 Daňového úradu Prešov, pobočka Humenné ako aj č. 101695913/2020 zo dňa 9.11.2020 v súvislosti s investíciami do nehnuteľností v rokoch 2015-2016, kedy sa vykonalo technické zhodnotenie prenajatej hospodárskej budovy. Žalobca uviedol, že išlo o neekvivalentné plnenie z Kúpnej zmluvy zo dňa 20.9.2017 ako kúpnej ceny vo výške 40.000,- eur. Takýmto úkonom došlo k ukráteniu veriteľov, ktorí majú prihlásené riadne a včas svoje pohľadávky v konkurznom konaní.

7.1 Počas konania na súde prvej inštancie žalobca dal do pozornosti skutočnosť, že dlžník, ako vyplýva z účtovnej závierky zostavenej k 31.12.2016 vykazoval výsledok hospodárenia – 47.307,- eur v roku 2016, podľa účtovnej závierky zostavenej k 31.12.2017 vykazoval výsledok hospodárenia za bežné účtovné obdobie + 16 584 eur, podľa účtovnej závierky zostavenej k 31.12.2018 vykazoval výsledok hospodárenia za bežné účtovné obdobie – 442,- eur a v roku 2019, ako vyplýva z účtovnej závierky zostavenej k 31.12.2019 vykazoval výsledok hospodárenia -3.863,- eur. Uviedol, že podstatnou skutočnosťou je, že dlžník v čase vykonania právneho úkonu napadnutého žalobou o neúčinnosť právneho úkonu zo dňa 25.5.2021 v súlade so zák. č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve mal doručené faktúry veriteľa Techniques Line s.r.o. riadne zaúčtovať do svojho účtovníctva už v roku 2016 v období, kedy mu boli doručené, čo však neurobil a na základe tejto skutočnosti je výsledok hospodárenia za bežné účtovné obdobie v roku 2017 sume + 16.584,- eur, čo však nezodpovedá skutočnosti a reálnemu stavu účtovania dlžníka, alebo, ak by v súlade so zák. č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve tieto zaúčtoval tak, ako mu to ukladá zákon do záväzkov, výška záväzkov veriteľa Techniques Line s.r.o. bola v sume 210.868,31 eur teda, by predstavoval výsledok hospodárenia v roku 2017 za bežné účtovné obdobie sumu - 194 284,31 eur a nie + 16.584,- eur a tak záväzky dlžníka aj v roku 2017 boli vyššie ako majetok dlžníka.

7.2 Žalobca poukázal na to, že skutočnosti tak, ako ich uviedol, potvrdzuje aj odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 21Cb/80/2017-591 zo dňa 16.4.2019 a to na strane 4 v bode 17, v ktorom súd uvádzal, že za účelom kompenzácie vzájomných pohľadávok žalovaný dlžník Emergency Service, s.r.o. prejavil vôľu veriteľa započítať pohľadávku, ktorá mu vznikla voči žalobcovi Techniques Line s.r.o. jednostranným zápočtom vzájomných pohľadávok zo dňa 20.2.2017. Ak si dlžník Emergency Service, s.r.o. uplatnil dňa 20.2.2017 kompenzačnú námietku už k tomuto dátumu museli existovať aj záväzky voči veriteľovi Techniques Line s.r.o. Prihlásené do konkurzu boli pohľadávky veriteľa Techniques Line, s.r.o., a predstavovali celkovú prihlásenú a zistenú sumu spolu vo výške 110.513,28 eura. Pohľadávky veriteľa Techniques Line, s.r.o, ktoré boli popreté veriteľom a o ktorých sa vedú súdne konania o určenie popretých pohľadávok boli spolu vo výške 131.933,70 eura.

8. Žalovaná v 1. rade, ktorá bola v konaní zastúpená A. B. G. (v čase od 13.6.2021 do 13.9.2022) a následne od 14.9.2022 novým právnym zástupcom JUDr. Martinom Kostrejom so žalobou nesúhlasila a žalovaní v 2., 3. až 4. rade sa k žalobe na výzvu súdu nevyjadrili. Žalovaná v 1. rade namietala, že podmienkou ukracujúcich právnych úkonov je, že úmysel bol alebo musel byť druhej strane známy. Existencia úmyslu dlžníka a vedomosť druhej strany o tomto úmysle alebo osoby, v prospech ktorej bol právny úkon urobený, je povinný preukázať žalobca. Poukázala na to, že vedomosť druhej strany o úmysle dlžníka ukrátiť svojho veriteľa je subjektívna kategória, ktorú nemožno priamo preukázať a možno o nej usudzovať iba z vonkajších okolností, z ktorých sa táto vedomosť mohla navonok prejavovať. Mala za to, že dokazovanie je potrebné zamerať na zistenie informácií týkajúcich sa vzťahu dlžníka a druhej strany odporovateľného právneho úkonu, taktiež uviedla, že v tomto prípade je potrebné skúmať faktické protiplnenie uskutočneného právneho úkonu, aby sa dalo vylúčiť alebo potvrdiť ukrátenie veriteľa. Uviedla, že nie každý právny úkon dlžníka spôsobuje ukrátenie veriteľa, v zmysle ktorého v prípade, že dlžníkov právny úkon nemal za následok zmenšenie jeho majetku z dôvodu, že za prevedené veci, práva alebo iné majetkové hodnoty dostal ich obvyklú cenu v takomto prípade nemôže dôjsť k ukráteniu veriteľov pohľadávky. V dôsledku ekvivalentného právneho úkonu nenastalo zmenšenie dlžníkovho majetku a k uspokojeniu pohľadávky veriteľa mohol slúžiť dlžníkov majetok aj ďalej, aj keď zmenil podobu svojich aktív. Poukázala na to, že nejde o odporovateľný právny úkon, nakoľko cena protiplnenia nebola podstatne nižšia ako obvyklá cena. Namietala, že aj keď na jednej strane je potrebné zabezpečiť ochranu záujmov veriteľov pôvodného dlžníka, nemôžu túto ochranu veriteľov posunúť pred ochranu záujmov nového nadobúdateľa majetku, ktorý tento majetok nadobudol za primeranú hodnotu. Namietala, že samotná transformácia majetku nemôže spôsobiť ukrátenie veriteľa.

8.1 Žalovaní v 1., 3. a 4. rade sa vyjadrili pred pojednávaním tak, že dlžník nemal v úmysle ukrátiť veriteľa vymáhanej pohľadávky, nakoľko hnuťelný a nehnuteľný majetok dlžník v tom čase vlastnil, dlžník predajom predmetnej nehnuteľnosti nezmenšil svoj majetok, nakoľko išlo o predaj nehnuteľnosti, za ktorú, bolo riadne zaplatené žalovanou v 1. rade, ktorá o odporovateľnosti právneho úkonu nemala akúkoľvek vedomosť a o predaji nehnuteľnosti sa dozvedela z realitného internetového portálu. Žalovaná v 1. rade argumentovala, že žije a pracuje v zahraničí a s dlžníkom neudržiava akýkoľvek kontakt a nemala vedomosť o jeho podnikateľských aktivitách, prípadných sporoch alebo o jeho finančnej situácii, nakoľko medzi dlžníkom a žalovanou v 1. rade nie sú vytvorené dobré rodinné vzťahy. Poukázali na to, že dlžník vlastnil taký majetok, ktorý postačoval na uspokojenie pohľadávky veriteľa a žalobca nepreukázal jeden zo základných predpokladov úspešného odporovania právneho úkonu, a to, že došlo k ukráteniu uspokojenia pohľadávok konkurzných veriteľov. Poukázali aj na to, že z listinných dôkazov predložených správcom dane, vyplýva, že k ukráteniu konkurzných veriteľov bez akýchkoľvek pochybností nedošlo. Poukázali na to, že v čase uskutočnenia právneho úkonu úpadca nebol v úpadku o čom svedčí aj daňové priznanie úpadcu, ktorý je vykázaný v kladnom hospodárskom výsledku. Žalovaní v 1., 3. a 4. rade odkázali aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.11.2009, 1 ObdoV 14/2007, podľa ktorého pre právne posúdenie odporovateľnosti je rozhodujúce obdobie uskutočnenia právneho úkonu. Namietali, že žalobca len všeobecne uviedol, že medzi žalovanými došlo k takým právnym úkonom, ktorými bola naplnená podstata odporovateľnosti právneho úkonu. Namietali, že žalobca musí preukázať, že právny úkon, ktorým nadobudol práva predchodcu, je odporovateľný a že tretia osoba – žalovaní o tejto skutočnosti museli vedieť až potom sa otáča dôkazné bremeno v neprospech žalovaných. Nie je dôvodné zaoberať sa ďalšími dôvodmi odporovateľnosti v zmysle § 60 ods. 1, 2 a § 62 ods. 2 ZKR. Namietali, že nie akékoľvek zmenšenie majetku automaticky znamená ukrátenie veriteľa, dlžník môže akokoľvek neehospodárne disponovať so svojim majetkom bez toho, aby sa vystavil riziku žaloby o určenie neúčinnosti právneho úkonu, pokiaľ majetok, ktorý mu o takomto právnom úkone zostane v jeho dispozícii postačuje na uspokojenie pohľadávok jeho veriteľov – v danom čase dlžník takýmto majetkom disponoval, preukázateľne podľa účtovníctva.

9. Strany sporu prezentovali svoje tvrdenia na pojednávaniach, na ktorých boli vykonané navrhované dôkazy.

9.1 Žalovaná v 1. rade sa na pojednávaní vyjadrila, ako sa dozvedela o možnosti kúpy nehnuteľnosti, vyjadrila sa k dohode o kúpnej cene a spôsobe jej úhrady a k tomu ako bolo zaplatenie kúpnej ceny realizované a prečo boli následne realizované ďalšie úkony a to darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena medzi žalovanou v 1. rade ako darcom a žalovaným v 2. rade ako obdarovaným a povinným z vecného bremena ako aj zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam so záložným veriteľom 1. a to žalovaným v 3. rade a záložným veriteľom 2. žalovanou v 4. rade. Vyjadrila sa k stavebnému a technickému stavu nehnuteľnosti v čase uzavretia kúpnej zmluvy 20.9.2017 a svoje vyjadrenie podložila aj fotodokumentáciou nehnuteľností v čase kúpy a potom po rekonštrukcii, ktorú vykonala. V ďalšom vyjadrení uviedla, že nie je dôležité, aký veľký bol dlžníkov majetok v rozhodnej dobe, ale to, že tento majetok nebol právnym úkonom predajom nehnuteľnosti zmenšený. Žalovaná v 1. rade nemala vedomosť o bonite dlžníka teda predávajúceho nakoľko s ním nebola v žiadnom blízkom kontakte aj keď je to jej brat, okrem krátkeho času predaja predmetnej nehnuteľnosti, uviedla, že pracuje dlhodobo a nepretržite v zahraničí, dlžník v tom čase predávajúci pôsobil ako majetný podnikateľ.

9.2 Právna zástupkyňa žalovanej v 1. rade uviedla, že k záveru, či možno právny úkon dlžníka hodnotiť ako odporovateľný, možno dospieť až po zodpovedaní toho či: môže byť vymáhateľná pohľadávka veriteľa uspokojená z aktuálneho majetku dlžníka, a to aj napriek tomu, že dlžník urobil odporovateľný právny úkon a či – má právny úkon dlžníka povahu odporovateľného právneho úkonu, ktorým spôsobil zmenšenie svojho majetku a tým aj nevyhľaditeľnosť pohľadávky veriteľa. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku stráca odporovacia žaloba svoj zmysel, pretože k ukráteniu pohľadávky veriteľa v zmysle § 42a OZ nedochádza v prípade, ak dlžník vlastní taký majetok, ktorý postačuje na to, aby sa z neho veriteľ uspokojil pri exekúcii. Samotné zmenšenie majetku dlžníka v dôsledku hoci aj pre dlžníka nevýhodnej zmluvy nie je samo osebe dôvodom pre vyhlásenie jej neúčinnosti, ak i takto zmenšený majetok dlžníka postačuje na uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa. K ukráteniu veriteľa smerujú predovšetkým bezodplatné scudzovacie zmluvy (darovacia zmluva) alebo zmluvy, ktoré sú evidentne nevýhodné pre dlžníka. Žalovaná v 1. rade nadobudla nehnuteľnosť kúpnu zmluvou, na základe čoho za predmetnú nehnuteľnosť riadne zaplatila a následne ju zveľaďovala finančnými

prostriedkami, ktoré jej požičali rodičia. Za ukracujúce sa nepovažujú tzv. ekvivalentné právne úkony, pri ktorých nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka. V tomto konaní musí byť preto záver, že napadnutý právny úkon nie je neekvivalentným úkonom bezpečne preukázaný, a to nie poukazom na jeho znenie, ale zistením, že za plnenie, ktoré ním dlžník stratil, nadobudol iné plnenie skutočne rovnocennej povahy. Z hľadiska splnenia podmienky objektívneho ukrátenia veriteľovej pohľadávky je preto rozhodujúce, aby súd posúdil všeobecnú (obvyklú) cenu, ktorú by bolo možné dosiahnuť pri predaji vecí (napr. nehnuteľností), a to v dobe uzavretia odporovateľnej kúpnej zmluvy.

9.3 Žalovaná v 1. rade sa vyjadрила, že o prípadnom úmysle dlžníka nevedela a ani nemohla vedieť, no napriek tomu vyvinula náležitú starostlivosť na poznanie tohto úmyslu dlžníka nakoľko s dlžníkom nepodnikala, nenavštevovali sa, natrávila čas s dlžníkom, nemala s ním ani akékoľvek rodinné vzťahy na dobrej úrovni, a nakoľko ani sa nezdržiavala v mieste trvalého bydliska, pretože pracovala v zahraničí nemala ani možnosť dozvedieť sa akékoľvek informácie od iných osôb. Žalovaná nie je podnikateľkou teda ani z podnikateľskej činnosti nemala možnosť sa dozvedieť o bonite dlžníka. V prípade spornej kúpnej zmluvy ide len o zmenu v aktívach dlžníka (úpadcu), ktorý namiesto odpredávaných nehnuteľností získa finančný ekvivalent ich hodnoty. Žalobca nepreukázal, že spornou kúpnu zmluvou došlo k ukráteniu uspokojenia pohľadávok veriteľov úpadcu. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že týmto právnym úkonom nebolo ukrátené uspokojenie pohľadávok veriteľov. Pokiaľ ide o okolnosti spriaznenej osoby, za ktorých bola kúpna zmluva uzatvorená poukázala na to, že neexistovali a neexistujú vzťahy personálneho a ekonomického prepojenia medzi dlžníkom (úpadcom) ako predávajúceho a žalovanou ako kupujúcou. Ďalej vzhľadom na prehlásenie predávajúceho, má žalovaná za to, že právny úkon - kúpna zmluva nebola urobená v čase úpadku dlžníka a nebol ním spôsobený úpadok dlžníka, práve naopak.

9.4 V priebehu konania na súde prvej inštancie žalovaná v 1. rade vypovedala aj to, že na predchádzajúcom pojednávaní videla brata od roku 2019 prvýkrát. Bola pod tlakom a už cítila, že klame. Žalovaná v 1. rade podpísala kúpnu zmluvu, kde bola uvedená kúpno predajná cena vo výške 40.000,- eur za okolností keď jej brat povedal, že tak je to v zmluve, aby brat neplatil nejaké vyššie dane, aby on nemal ďalšie zaťaženie. Zmluvu pripravila L. B.. Bola dohoda o tom, že doplatok za predaj nehnuteľnosti bude jej byt, ktorý mala darovať darovacou zmluvou bratovi. Následne však došlo k zmene, bola kúpna zmluva na byt s pani B.. Uviedla, že nehnuteľnosť veľmi nepoznala. V čase, keď tam ešte brat býval, vtedy tam bola ešte s manželom a s malým synom. Fyzicky prvýkrát videla nehnuteľnosť, keď bola odovzdať bratovi peniaze. Bratovi odovzdávala peniaze a povedal jej, že teraz je tma, na strechu s ňou nepôjde, nič tam nevidí. Znemožnil riadnu obhliadku nehnuteľnosti. Odišla do Rakúska, už potom tú vec neriešila, dodala, že bola naivná a kupovala nehnuteľnosť od príbuzných. Dôverovala bratovi, dal jej zmluvu podpísať, tlačili na ňu, nech to rýchle podpíše, lebo L. B. mala inú prácu.

9.5 Žalovaná v 1. rade tvrdila, že za prevádzané nehnuteľnosti zaplatila trhovú kúpnu cenu, keď zaplatila spoločnosti Emergency Service s.r.o. kúpnu cenu 111.000,- eur, avšak absolútne preukázateľne prevodom na účet zaplatila kúpnu cenu vo výške 68.000,- eur, čo bola rovnaká kúpna cena, za ktorú previedol H. D. nehnuteľnosti na svoju spoločnosť v roku 2016. Žalovaná v 1. rade zaplatila dňa 29.11.2017 sumu 21.000,- eur na účet spoločnosti Emergency Service s.r.o.. Dňa 14.1.2019 zaplatila na účet spoločnosti Emergency Service s.r.o. sumu 14.000,- eur a toho istého dňa t.j. 14.1.2019 zaplatila 33.000,- eur na účet (ako sa neskôr dozvedela na osobný účet H. D.). Sumu 5.000,- eur v hotovosti ako tvrdil brat určite neuhradila, keď uhradila v hotovosti 3.000,- eur. Podľa ustanovenia článku IV. bod 1 Kúpnej zmluvy zo dňa 20.9.2017 bolo uvedené „Dohodnutá kúpna cena za predaj predmetu kúpy predstavuje sumu vo výške 40.000,- eur, ktorá bude zaplatená predávajúcemu bezhotovostným prevodom na jeho účet.“ V kúpnej zmluve zo dňa 20.9.2017 nebol bližšie špecifikovaný účet, na ktorý mala zaplatiť žalovaná v 1. rade kúpnu cenu. Nepoznala čísla účtov predávajúceho, nemala žiadnu vedomosť, či spoločnosť Emergency Service s.r.o. disponuje jedným účtom, resp. má viacero účtov. Žalovaná v 1. rade presne popísala spôsob, akým jej boli oznamované čísla účtov, na ktoré má realizovať zaplatenie kúpnej ceny. Do nehnuteľností zapísaných na LV č. XX, k.ú. E. neboli investované úpadcom žiadne finančné prostriedky, resp. nebola na nich vykonávaná žiadna rekonštrukcia od doby uzatvorenia kúpnej zmluvy dňa 15.6.2016 do dňa 20.09.2017 (prvý napádaný právny úkon). To, čo preukazuje žalobca svojimi listinnými dôkazmi, ktoré predložil do súdneho spisu a to, že do nehnuteľnosti boli investované finančné prostriedky a vykonávaná rekonštrukcia v rokoch 2015 a 2016 (do doby prevodu nehnuteľností z Golembiovského, fyzickej osoby na Emergency Service s.r.o.) uviedla, že je pre toto súdne konanie absolútne právne irelevantné. Napádaným právnym úkonom, Kúpnu zmluvou zo dňa

20.9.2017 nedošlo k ukráteniu uspokojenia pohľadávky veriteľa, nakoľko dlžník Emergency Service s.r.o. v čase realizácie právneho úkonu a následne po realizácii vlastnil taký majetok, ktorý postačoval k uspokojeniu pohľadávky veriteľa. V tejto súvislosti poukázala na výpis z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, majiteľa účtu Emergency Service s.r.o., z ktorého je zrejmé, že dňa 27.9.2017 bola na predmetný účet pripísaná suma 324.000,- eur, suma bola na účet pripísaná len sedem dní po podpísaní kúpnej zmluvy, ktorou Emergency Service s.r.o. previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XX, k. ú. E. na žalovanú v 1. rade. Zároveň je z predmetného výpisu z účtu zrejmé, že odo dňa uzavretia prvého žalobcom napádaného úkonu, kúpnej zmluvy zo dňa 20.9.2017 do decembra 2018 bola na účet spoločnosti Emergency Service s.r.o. poukázaná súhrnne suma 1.175.000,- eur. Neobstojí tvrdenie žalobcu, ktoré tento uviedol v žalobe o určenie neúčinnosti právneho úkonu, tak aj v ďalšom priebehu súdneho konania, že žiaden ďalší majetok, ktorý by postačoval na úhradu záväzkov úpadcu v tom čase úpadca nevlastnil.

9.6 Žalovaná v 1. rade namietala tvrdenie o dobrých vzťahoch medzi ňou a bratom H. D., konateľom a spoločníkom spoločnosti Emergency Service s.r.o., k čomu uviedol právny zástupca žalovanej v 1. rade: „Ak by mal byť medzi H. D. a žalovanou v 1. rade minimálne štandardný súrodenecký vzťah, aký býva zvykom, tak by H. D. nemohol ako svedok v rámci svojho výsluchu pred Okresným súdom Prešov, v konaní vedenom pod sp. zn. 5Cbi/13/2021 dňa 03.05.2022 vypovedať také klamstvá v neprospech svojej sestry ako vypovedal. Žalovaná v 1. rade zároveň nemala absolútne žiadnu vedomosť o podnikaní brata. S týmto sa nestretávala a nemala vedomosť o tom, že manželka H. D. podá návrh na vyhlásenie konkurzu spoločnosti Emergency Service s.r.o.. Poukázala tiež, že jediným dôvodom, pre ktorý žalovanú v 1. rade zastupovala v súdnom konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 5Cbi/13/2021 ako právna zástupkyňa JUDr. Čerevková, PhD. bolo to, ako uviedla v rámci svojho výsluchu žalovaná v 1. rade, že táto jej bola odporúčaná zo strany H. D., ktorý sa zároveň zaviazal, že všetko dá do poriadku, zaplatí trovy v prospech JUDr. Čerevkovej, ktoré jej vzniknú v súvislosti so zastupovaním žalovanej v 1. rade v tomto konaní.“

10. Súd prvej inštancie po uvedení nových závažných skutočností ohľadom právnej zástupkyne žalovanej v 1. rade v súvislosti s jej stretom záujmov, pristúpil k vykonaniu dokazovania novo označených dôkazov keď aj žalobcovi umožnil doplniť prostriedky procesného útoku najmä vo vzťahu k uneseniu dôkazného bremena skutočností podľa § 57 ods. 4 ZKR.

11. Súd prvej inštancie vykonal následne dokazovanie výsluchom žalovaných v 1. rade a 2. rade, listinnými dôkazmi, ktoré boli po zistení stretu záujmov medzi právnou zástupkyňou žalovanej v 1. rade a bratom žalovanej v 1. rade a zároveň konateľom úpadcu predložené súdu prvej inštancie. Predložená bola Kúpna zmluva zo 14.5.2018 medzi žalovanou v 1. rade ako predávajúcou a A. L. B. (pôvodnou právnou zástupkyňou žalovanej v 1. rade) ako kupujúcou, predmetom ktorej bol byt č. 13 zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX nachádzajúci sa v k.ú. F. vo vchode č. 12, bytového domu súp. č. 1498 na Kukorelliho ul. postavenej na parcele č. 3955, išlo o byt spolu s bytovým príslušenstvom. Podľa čl. 3 bola dohodnutá kúpnopredajná cena 47.000,- eur.

12. Tatra banka a.s. potvrdila, že majiteľom účtu vedeného v tejto banke č. L., na ktorý bola poukázaná žalovanou v 1. rade suma 33.000,- eur prevodným príkazom zo dňa 14.1.2019, je H. D. ako fyzická osoba. Vypočutá bola svedkyňa E. N., kolegyňa žalovanej v 1. rade, D. E. – realitná kancelária, A. D., A. L. B. G., O. P.- priateľ žalovanej v 1. rade, A. Q. konateľ spol. Techniques Line s.r.o.

13. Žalovaná v 1. rade následne uviedla, že predložené dôkazy spochybňujú výpoveď H. D., keď ako svedok uviedol, že bolo spoločnosti uhradené dňa 30.11.2017 suma 21.000,- eur, dňa 31.1.2019 suma 14.000,- eur a 30.12.2019 suma 5.000,- eur. H. D. nehovoril pravdu a zavádzal súd, nakoľko nepriznal prijatie platby od žalovanej v 1. rade vo výške 33.000,- eur, ktoré zaplatila za nehnuteľnosti. Taktiež klamal, pokiaľ odpovedal na otázku či prevzal aj nejaké iné finančné prostriedky od žalovanej v 1. rade záporne. Žalovaná v 1. rade poukázala, že len týmto je preukázané zaplatenie kúpnej ceny vo výške 68.000,- eur, čo je totožná suma za akú previedol H. D. nehnuteľnosti na svoju spoločnosť v roku 2016. Pokiaľ ide o Kúpnu zmluvu zo dňa 14.5.2018, ktorou žalovaná v 1. rade ako predávajúca previedla nehnuteľnosť byt č. 13 na A. L. B., ktorá ju následne zastupovala aj v tomto konaní uviedla, že napriek dojednaniu v kúpnej zmluve, že bude vyplatená cena 47.000,- eur pri podpise zmluvy došlo k úhrade kúpnej ceny až 14.1.2019, kedy jej bola poukázaná zo strany majiteľa účtu „L. B.“ suma 47.000,- eur, čo je viac ako 8 mesiacoch od podpísania kúpnej zmluvy a následne v ten istý deň 14.1.2019 vykonala

v banke žalovaná v 1. rade dva prevody vo výške 14.000,- eur a vo výške 33.000,- eur zo svojho účtu v prospech predávajúceho Emergency Service s.r.o. Súčasne žalovaná v 1. rade poukázala na to, že na predošlom pojednávaní, zamlčala všetky tieto okolnosti a to z dôvodu, že práve v tomto konaní žalovaná zastupovala A. L. B., ktorá jej bola odporučená zo strany brata H. D. a poukázala na to, že pre tieto okolnosti bola jej obrana v konaní „zvláštna“. Zo strany p. B. jej bolo oznamované, že nikto ju do otvoreného sporu nezoberie, že oni sú tak vplyvná rodina, že nikto z Humenného nezoberie zastupovanie, keď ju nebude zastupovať ona. Uviedla, že má aj sms správy, týmto spôsobom ju v podstate vydierala. Napriek tomu oslovila advokátov v Humennom a potvrdili sa jej slová, nikto nemal záujem o jej zastupovanie.

14. Žalobca na pojednávaní preukazoval skutočnosť, že záväzky dlžníka v čase vykonania žalobou napadnutého právneho úkonu ako aj neskôr prevyšovali majetok dlžníka. Žalobca uviedol, že veriteľ Techniques Line s.r.o., evidoval pohľadávky proti dlžníkovi už v čase vykonania žalobou napadnutého právneho úkonu a vyjadril sa o ich výške ako aj k tomu, že okrem tohto veriteľa prihlásili do konkurzu ďalší veritelia, ktorých pohľadávky boli zistené.

15. Súd prvej inštancie poukázal v tejto súvislosti na konanie pred Okresným súdom Humenné kde ako žalobca vystupoval Techniques Line s.r.o. Z rozsudku č.k. 21Cb/80/2017-591 vydaného dňa 16.4.2019 mal súd prvej inštancie preukázané, že úpadcovi bolo uložené zaplatiť veriteľovi pohľadávku v celkovej sume 57.132,10 eura a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Predmetom sporu bolo zaplatenie jednotlivých súm na základe objednávok úpadcu, ktoré vykonal na základe objednávok úpadcu. Žalobca vykonal dodanie prác a materiálu, ktoré následne fakturoval. Išlo o faktúry vystavené a splatné v roku 2016. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02.7.2020.

16. Súd prvej inštancie uviedol, že všeobecne možno odporovať iba tomu právnomu úkonu, ktorý ukrátil niektorého z veriteľov. Ide o základný predpoklad odporovateľnosti. Právny úkon, ktorý nespĺňa uvedený predpoklad, nie je možné napadnúť odporovateľnosťou. Ukrátenie spočíva v tom, že sa hodnota majetku dlžníka zmenší viac ako v prípade, ak by sa posudzovaný právny úkon neurobil. Tiež skúmal, či žaloba bola podaná v lehote podľa § 57 ods. 2, § 58 ods. 3 a § 60 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZKR) a zistil, že žaloba bola súdu doručená dňa 25.5.2021 a konkurz bol účinne vyhlásený dňa 10.10.2020, žaloba teda bola podaná v zákonnej lehote v zmysle ustanovenia § 57 ods. 2 ZKR. K odporovaniu právny úkon v zmysle § 58 ZKR súd prvej inštancie sa vyjadril, že k právnomu úkonu – Kúpnej zmluve uzavretej 20.9.2017 možno úspešne odporovať a to s poukazom na § 58 ods. 3 ZKR. Uznesením uverejneným v OV dňa 12.8.2020 bolo začaté konkurzné konanie. Kúpna zmluva bola uzatvorená dňa 20.9.2017. Následne súd prvej inštancie skúmal, či žalobcom odporovateľný právny úkon bol urobený s osobou spriaznenou s úpadcom. Ustanovenie § 9 ZKR definuje osoby spriaznené s úpadcom. V danom prípade bola nesporná skutočnosť, že žalovaní v 1. 3. a 4. rade spĺňajú definíciu blízkej osoby v zmysle ustanovenia § 116 OZ, žalovaný v 2. rade je synovcom štatutárneho zástupcu úpadcu a v žiadnom prípade na základe vykonaného dokazovania nemožno konštatovať, že by pociťoval, hoci len jeden z nich ujmu, ako vlastnú. Primárne bola pasívne legitimovaná žalovaná v 1. rade, ktorá na základe kúpnej zmluvy nadobudla nehnuteľnosti a žalovaní v 2., 3. a 4. rade boli sekundárne pasívne legitimovanými, na ktorých bolo právo nadobudnuté napadnutým odporovateľným právny úkonom prevedené, ako tí, v prospech ktorých bolo zriadené ďalšie právo z práva nadobudnutého odporovateľným právny úkonom, odporovať totiž možno aj takto zriadenému právu, ak tomu, v prospech koho sa takéto právo zriadilo, boli alebo museli byť známe už uvedené kvalifikované okolnosti, prípadne takéto právo bolo zriadené bezodplatne. Na to, aby súd určil neúčinnosť právneho úkonu voči veriteľom pritom musia byť súčasne splnené všetky podmienky.

17. Právne posúdil súd prvej inštancie vec podľa § 57 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZKR), o zániku práva odporovať právnomu úkonu, § 57 ods. 4 ZKR, o možnosti odporovať podľa tohto zákona len tomu právnomu úkonu dlžníka, ktorý ukracuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka, § 58 ods. 1, 2 a 3 ZKR o právnom úkone bez primeraného protiuplnenia, § 60 ods. 1 ZKR o ukracujúcom právnom úkone, ak bol urobený s úmyslom dlžníka ukrátiť svojich veriteľov a tento úmysel bol alebo musel byť druhej strane známy, podľa § 60 ods. 2 ZKR o právnom úkone urobenom v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, § 60 ods. 3 ZKR, § 60 ods. 4 ZKR, podľa § 9 ods. 1 ZKR o spriaznenej osobe právnickej osoby. Podľa § 62 ods. 1, 2 ZKR o tom, proti komu právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje, § 63

ods. 1 ZKR, o tom že, ak ide o neúčinný právny úkon týkajúci sa veci, práva alebo inej majetkovej hodnoty prevedenej z majetku dlžníka, sú tí, voči ktorým sa právo odporovať právnomu úkonu uplatnilo, povinní spoločne a nerozdielne poskytnúť do dotknutej podstaty peňažnú náhradu za túto vec, právo alebo inú majetkovú hodnotu; prípadne sa domáhať vydania tejto veci, práva alebo inej majetkovej hodnoty s tým, že uplatniť možno vždy len toľko, koľko sa v dôsledku neúčinného právneho úkonu naň previedlo. Podľa § 132 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom, § 133 ods. 2, OZ ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, podľa § 116 OZ o blízkej osobe a § 588 OZ o kúpnej zmluve.

18. Odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie k právnomu posúdeniu veci uviedol, že žalobca si v podanej žalobe uplatnil vydanie rozhodnutia o určení neúčinnosti uvedeného právneho úkonu dlžníka voči konkurzným veriteľom. Žalobca podal žalobu na odporovateľnosť právneho úkonu bez primeraného protiplnenia podľa § 58 ZKR, ktorého cena nebola obvyklá, resp. ukracujúceho právneho úkonu dlžníka podľa § 60 ZKR, nakoľko ním došlo k ukráteniu iných veriteľov úpadcu a vzhľadom na spriaznenosť strán v súlade s ustanovením § 60 ods. 2 ZKR úmysel ukrátiť veriteľov úpadcu, ako aj vedomosť o tomto úmysle sa predpokladá. Z predložených listín, podľa špecifikácie vyplývajúcej z prednesu žalobcu, súd prvej inštancie zistil, že žalovaní v 1., 3 a 4. rade sú osobou spriaznenou s úpadcom v zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 písm. c) ZKR. Rozdiel medzi jednotlivými skutkovými podstatami je teda v úmysle. Práve tento úmysel ukrátiť veriteľov je zo strany zákonodarcu „sankcionovaný“ dlhšou dobou, počas ktorej je právny úkon napadnuteľný.

19. Súd prvej inštancie uviedol, že všeobecne možno odporovať iba tomu právnomu úkonu, ktorý ukrátil niektorého z veriteľov. Ide o základný predpoklad odporovateľnosti. Právny úkon, ktorý nespĺňa uvedený predpoklad, nie je možné napadnúť odporovateľnosťou. Ukrátenie spočíva v tom, že sa hodnota majetku dlžníka zmenší viac ako v prípade, ak by sa posudzovaný právny úkon neurobil.

20. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že žaloba bola podaná v lehote podľa § 57 ods. 2, § 58 ods. 3 a § 60 ods. 3 zákona ZKR, keď žaloba bola súdu doručená dňa 25.5.2021 a konkurz bol účinne vyhlásený dňa 10.10.2020.

21. K odporovaniu právnym úkonom v zmysle § 58 ZKR súd prvej inštancie uviedol, že právnomu úkonu – Kúpnej zmluve uzavretej 20.9.2017 možno úspešne odporovať a to s poukazom na § 58 ods. 3 ZKR. Uznesením uverejneným v OV dňa 12.08.2020 bolo začaté konkurzné konanie. Kúpna zmluva bola uzatvorená dňa 20.9.2017. Skúmal súd prvej inštancie, či žalobcom odporovateľný právny úkon bol urobený s osobou spriaznenou s úpadcom. Nesporná bola skutočnosť, že žalovaní v 1., 3. a 4. rade spĺňajú definíciu blízkej osoby v zmysle ustanovenia § 116 OZ, žalovaný v 2. rade je synovcom štatutárneho zástupcu úpadcu a nemožno konštatovať, že by pocítoval, hoci len jeden z nich ujmu, ako vlastnú. Pasívne legitimovanou v konaní primárne bola žalovaná v 1. rade, ktorá na základe kúpnej zmluvy nadobudla nehnuteľnosti a žalovaní v 2., 3. a 4. rade boli sekundárne pasívne legitimovanými, na ktorých bolo právo nadobudnuté napadnutým odporovateľným právnym úkonom prevedené, ako tí, v prospech ktorých bolo zriadené ďalšie právo z práva nadobudnutého odporovateľným právnym úkonom, keď odporovať možno aj takto zriadenému právu, ak tomu, v prospech koho sa takéto právo zriadilo, boli alebo museli byť známe už uvedené kvalifikované okolnosti, prípadne takéto právo bolo zriadené bezodplatne. Počas konania žalovaný v 2. rade opätovne darovacou zmluvou realizoval právny úkon, ktorým sa dostali so žalovanou do stavu, akoby Darovacia zmluva zo dňa 28.11.2019 uzatvorená nebola, preto vo vzťahu k tomuto súd prvej inštancie žalobu zamietol pre nedostatok pasívnej legitimácie.

22. Súd prvej inštancie skúmal najskôr odporovateľnosť kúpnej zmluvy uzavretej dňa 20.9.2017. Uznesením uverejneným v OV dňa 12.8.2020 bolo začaté konkurzné konanie. Kúpna zmluva bola uzatvorená dňa 20.9.2017 medzi osobami spriaznenými s úpadcom, teda podmienka uvedená v § 60 ods. 3 bola splnená.

23. Súd prvej inštancie poukazujúc na zákonné ustanovenia ZKR uviedol, že kumulatívnymi predpokladmi odporovateľnosti právnym úkonom v konkurznom konaní sú: a) vyhlásený konkurz, b) úkon, ktorému sa odporuje, je právny úkon dlžníka, c) úkon sa týka majetku dlžníka podliehajúceho konkurzu, d) úkon je platný a účinný, e) úkon ukracuje uspokojenie pohľadávky veriteľa, ktorý si

prihlásil pohľadávku, f) odporovacia žaloba je podaná v stanovenej prekluzívnej lehote od vyhlásenia konkurzu. Hmotnoprávny inštitút odporovateľnosti právnym úkonom v konkurznom konaní je upravený v ZKR. Jednotlivé skutkové podstaty odporovateľnosti právnym úkonom sú upravené v ustanoveniach § 58 až § 61 ZKR, pri ktorých v spojení s § 57 ods. 4 ZKR základnou, to znamená primárnou hmotnoprávnou podmienkou odporovateľnosti je preukázanie, že úkon, ktorému sa odporuje, je úkonom dlžníka a súčasne nevyhnutnou podmienkou k tomu, aby išlo o odporovateľný právny úkon, je aj preukázanie, že tento konkrétny právny úkon spôsobil ukrátenie veriteľa (veriteľov) úpadcu - dlžníka (hoci v prípade skutkovej podstaty ukracujúcich právnych úkonov upravenej v § 60 ZKR je tento hmotnoprávny predpoklad ukrátenia veriteľov úpadcu explicitne vyjadrený aj priamo v § 60 ods. 1 ZKR). K ukráteniu veriteľa, príp. veriteľov dlžníka - úpadcu dochádza jednak vtedy, ak dlžník mal pred vykonaním odporovaného právneho úkonu dostatok majetku na úplné uspokojenie pohľadávok veriteľov, avšak po účinnosti tohto právneho úkonu už jeho majetok nepostačoval na úplné uspokojenie pohľadávok veriteľov a jednak aj vtedy, ak dlžník nemal ani pred vykonaním odporovaného právneho úkonu dostatok majetku na úplné uspokojenie pohľadávok veriteľov, avšak po účinnosti tohto právneho úkonu sa miera uspokojenia pohľadávok veriteľov ešte viac zníži. Práve skutočnosť ukrátenia podľa § 57 ods. 4 ZKR musí byť jednoznačne preukázaná a nemôže byť iba predpokladaná, pretože sa jedná o základnú hmotnoprávnu podmienku, pre odporovanie právnemu úkonu.

24. K žalobcom deklarovanej odporovateľnosti právneho úkonu, súd prvej inštancie uviedol to, že k ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľom právnym úkonom dlžníka nemôže dôjsť v prípade, ak napadnutý právny úkon je tzv. ekvivalentným právnym úkonom, pri ktorom nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka. K zmenšeniu majetku dlžníka dochádza predovšetkým pri bezodplatných právnych úkonoch, pri ktorých dlžník poskytuje nejaký majetok alebo iné plnenie inej osobe bez protiplnenia. Za úkon, ktorý ukracuje uspokojenie veriteľa, možno považovať tiež úkon, ktorý síce je odplatný, avšak pri ktorom protiplnenie druhej strany právneho úkonu nie je ekvivalentné plneniu, ktoré na základe tohto úkonu poskytol dlžník. V takýchto prípadoch môže byť pohľadávka veriteľa ukrátená v rozsahu rozdielu medzi dohodnutou odplatom a odplatom, ktorá by bola ekvivalentná poskytnutej protihodnote. Ak však dlžník kúpnu zmluvou prevedie časť svojho majetku za primeranú cenu, tak v dôsledku takéhoto právneho úkonu nedochádza k zmenšeniu majetku, ale dochádza len k zmene jeho štruktúry.

25. Vyhodnotil ako nesporné v konaní, že úpadca previedol na žalovanú v 1. rade Kúpnu zmluvou zo dňa 20.9.2017 nehnuteľnosť, za prevod ktorej bola v kúpnej zmluve uvedená kúpna cena 40.000,- eur, ktorú sa zaviazala žalovaná ako kupujúca uhradiť predávajúcemu bezhotovostným prevodom na jeho účet. Čas kedy prevedie kúpnu cenu ani číslo účtu konkretizované nebolo.

26. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že zaplatená kúpna cena zjavne nebola podstatne nižšia ako obvyklá cena plnenia, ktoré odzrkadľujú reálnu trhovú cenu nehnuteľnosti, odkazujúc na to za akú cenu bola nehnuteľnosť prevedená 15 mesiacov pred tým do vlastníctva úpadcu ako aj na výpoveď svedkyne p. E..

27. Uzavrel súd prvej inštancie, že žalovaná v 1. rade zaplatila ako kúpnu cenu 21.000,- eur dňa 30.11.2017 (úhrada z 29.11.2017), dňa 14.01.2019 sumu 33.000,- eur, dňa 14.1.2019 sumu 14.000,- eur. Súd prvej inštancie ustálil, že žalovaná uhradila aj sumu 40.000,- eur v hotovosti priamo k rukám štatutárneho zástupcu úpadcu, tak ako to uviedla žalovaná v 1.rade a žalovaný v 2. rade. Výpoveď H. D. nepovažoval za pravdivú, pokiaľ prevzatie uvedenej sumy poprel. K tomu súd prvej inštancie uviedol, že svedok bol vypočutý opakovane s časovým odstupom, bol hodnotený jeho prejav, spôsob reprodukcie, plynulosť jeho výpovede, ochota odpovedať na otázky a nezanedbateľná bola aj okolnosť, čo sa týka motivácie nevypovedať pravdivo (keď prevzal hotovosť, ktorá patrila spoločnosti, naviac manipulácia s takouto sumou v hotovosti je právnymi predpismi obmedzená - upravuje zákon č. 394/2012 Z. z. o obmedzení platieb v hotovosti). Svedok klamal, v tom, že prijal či prevzal časť kúpnej ceny takým spôsobom, že si ju nechal poukázať na svoj súkromný účet, čo mal súd prvej inštancie za zistené z odpovede Tatra banky a.s. Súd prvej inštancie neveril, že išlo o zaplatenie dlhu z pôžičky poskytnutej žalovanej pred 10 až 15 rokmi. Nepochybné bolo, že svedok manipuloval so žalovanou v 1. rade, vyplynulo to aj zo skutočnosti, že táto bola v časti tohto súdneho konania zastúpená právnou zástupkyňou, ktorú jej „doporučil“ H. D., pričom táto bola v strete záujmov, nakoľko v minulosti poskytovala právne služby práve úpadcovi a aj osobne svedkovi ako fyzickej osobe. Zohľadnil súd prvej inštancie v tej istej súvislosti aj výpoveď A. D., ako aj JUDr. Čerevkovej. A. D., bola prítomná v banke dňa

14.1.2017 a potvrdila, že vypisovala príkazy na úhradu ako osoba vykonávajúca účtovníctvo úpadcu, musela teda vedieť, že vypisuje príkaz s číslom účtu, ktorý nepatrí spoločnosti úpadcu a súd vyhodnotil, že takto chceli získať finančné prostriedky, ktoré by unikli z účtovníctva spoločnosti a nevylúčil, že sa to bežne takto realizovalo. Využili žalovanú v 1. rade, ktorá nemala skúsenosti s prevodmi nehnuteľností, a v danom čase sa snažila aj dôverovať bratovi. Podľa jej slov H. D. vytváral o sebe a o spoločnosti úpadcu obraz solventných osôb, odznelo to aj vo výpovedi žalovaného v 2. rade a realita bola zakryvaná.

28. Súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaná v 1. rade preukázala, že uhradila reálne kúpnopredajnú cenu za predmetnú nehnuteľnosť minimálne vo výške 108.000,- eur, spôsob akým ako konateľ úpadcu požadoval zaplatenie finančných prostriedkov, nemožno pripísať na ťarchu žalovanej v 1. rade.

29. Ku tvrdeniu žalobcu, že obvyklá cena za daný majetok mala byť vyššia, ako obvyklá cena plnenia súd prvej inštancie uviedol, že nariadenie znaleckého dokazovania žalobca nenavrhol a nepreukázal ani tvrdenia, že zo strany úpadcu bola nehnuteľnosť značne zrekonštruovaná. Z fotodokumentácie z rozhodného obdobia vyplynulo, že hospodárske budovy preukázateľne ku času kedy došlo k prevodu predmetnej nehnuteľnosti boli neužívané a zchátrané. Rekonštrukciu, ktorú mal vykonať úpadca v rokoch 2015 nie je možné počítať do hodnoty nehnuteľnosti nakoľko jej rozsah a kvalita neboli jednoznačne preukázané ani nábytok, ktorý sa tam mal nachádzať, s istotou nebolo preukázané, že sa tam nachádzal. Súd prvej inštancie tu uviedol, že aj daňový úrad mal pochybnosti o výdavkoch, ktoré boli vynaložené na rekonštrukciu tejto nehnuteľnosti a preto ich nezapočítal ako odpočtové položky a dovyrúbil daň úpadcovi, čo svedčí aj o nesprávnom spôsobe účtovania úpadcu. Znalecký posudok z roku 2007 bol pre posúdenie hodnoty nehnuteľnosti prevádzanej v r. 2017 nepoužiteľný.

30. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca v konaní preukázal, že úpadca mal v čase vykonania odporovateľného právneho úkonu, kedy došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, veriteľa minimálne spoločnosť Techniques Line s.r.o., ktorá si uplatnila svoje pohľadávky aj v konkurze, splatnosť pohľadávok bola v rokoch 2016, k uzatvoreniu Kúpnej zmluvy došlo dňa 20.9.2017. Na základe samotnej skutočnosti, že právnym úkonom došlo k zmenšeniu majetku dlžníka - úpadcu, sa nemožno domáhať odporovateľnosti bez preskúmania rozsahu a hodnoty majetku dlžníka a posúdenia, či by nepostačoval na uspokojenie preukázateľne prihlásenej pohľadávky veriteľa. Správca konkurznej podstaty ako žalobca v danom prípade bol povinný predložiť nepochybný dôkaz o tom, že stav majetku dlžníka bol bezprostredne po uzavretí spornej Kúpnej zmluvy zo dňa 20.9.2017 taký, že v tom čase neumožňoval uspokojenie pohľadávok tých veriteľov, ktorí si neskôr svoje pohľadávky riadne prihlásili v konkurze na majetok úpadcu a teda, že ide v prípade predmetnej kúpnej zmluvy o taký právny úkon dlžníka, v dôsledku ktorého došlo k ukráteniu uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka. Uviedol aj, že bolo vedené súdne konanie súvisiace s pohľadávkou veriteľa Techniques Line s.r.o. a v roku 2017 úpadca popieral dôvodnosť pohľadávky, zrejme preto nedošlo k jej úhrade a až neskôr nastala situácia, že úpadcov majetok nepostačoval na uspokojenie preukázateľne prihlásenej pohľadávky. Z výpisov z účtov úpadcu vyplývalo, že dňa 27.9.2017 mu bola poukázaná na účet suma 324.000,- eur a do decembra 2018 spolu suma 1.175.000,- eur.

31. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca nepreukázal naplnenie hmotnoprávnej podmienky odporovateľnosti sporného právneho úkonu podľa § 57 ods. 4 ZKR, podľa ktorého odporovať podľa tohto zákona možno len tomu právnemu úkonu dlžníka, ktorý ukracuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka a žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalobca nebol úspešný, keď sa nedovolal účinnosti právneho úkonu špecifikovaného v navrhovanom I. výroku petitu žaloby s poukazom na § 62 ods. 4 ZKR a preto nemôže byť žalobca úspešný ani vo vzťahu k určeniu odporovateľnosti právnych úkonov špecifikovaných v navrhovanom II. a III. výroku petitu žaloby, nakoľko predpokladom úspešného dovolania sa neúčinnosti následného právneho úkonu je úspešné dovolanie sa účinnosti predchádzajúceho právneho úkonu.

32. K tvrdenej vedomosti žalovaných o úmysle úpadcu ukrátiť svojich veriteľov ako osoby spriaznenej s úpadcom zákonné ustanovenie § 60 ods. 2 ZKR predpokladá a je na spriaznenej osobe, aby hodnoverným spôsobom preukázala, že ani pri vynaložení náležitej starostlivosti nemohla rozpoznať úmysel úpadcu predmetným právnym úkonom ukrátiť uspokojenie pohľadávky niektorého z jeho veriteľov t. j. dôkazné bremeno v spore zaťažovalo žalovanú v 1. rade ako spriaznenú osobu). Súd prvej inštancie zhodnotil, že samotný odkaz spriaznenej osoby na rodinné vzťahy, prípadne na dôveru, nie je možné považovať za vynaloženie náležitej starostlivosti a za preukázanie, že žalovaní

ako spriaznené osoby nemohli rozpoznať úmysel úpadcu napadnutým úkonom ukrať uspokojenie pohľadávky niektorého z jeho veriteľov (odkaz na rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Obdo/59/2018).

33. Súd prvej inštancie uzavrel, že aj keby dospel k záveru o odporovateľnosti sporného právneho úkonu, výška sumy, ktorou by úpadca ukrátil svojich vtedajších veriteľov, by bola natoľko nízka, že prípadné uloženie povinnosti žalovanej v 1. rade vydať sporné nehnuteľnosti žalobcovi, by bolo krajne neprímerané pričom platí, že voči povinnej osobe možno pri odporovaní právneho úkonu uplatniť vždy len toľko, koľko sa na povinnú osobu v dôsledku neúčinného právneho úkonu previedlo. S poukazom na vykonané dokazovanie a závery z neho plynúce, ako aj skutočnosť, že IV. výrok rozsudku bezprostredne závisel od úspechu žalobcu v prvých troch výrokoch petitu žaloby, bez akéhokoľvek skúmania dôvodnosti navrhovaného IV. výroku petitu, ho zamietol.

34. Po vyhodnotení dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané splnenie predpokladov úspešného odporovania právneho úkonu bez primeraného protiplnenia a ani ukracujúceho právneho úkonu.

35. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovaným, ktorí boli v konaní úspešní voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

36. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Podanie odvolania odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

37. Žalobca v odvolaní vyčítal súdu prvej inštancie, že sa nesprávne vysporiadal s predloženými dôkazmi, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a k nesprávnemu právnemu posúdeniu a poukázal na nasledovné:

- za nehnuteľnosti uhradil úpadca predávajúcemu F. Golembiovskému kúpnu cenu 69.342,12 eura z dôvodu, že predávajúci zohľadnil pri predaji nehnuteľností výšku nákladov na rekonštrukčné práce, ktoré úpadca v tej dobe ako nájomca (nájomná zmluva z 2.1.2013) nehnuteľnosti vykonal, aby bolo možné v nehnuteľnosti riadne fungovať a vykonávať podnikanie. Tvrdil, že žalobca za roky 2015 a 2016 vynaložil 102.934,36 eura – tak bola zaúčtovaná v účtovníctve úpadcu zostatková cena, čo má zodpovedať aj zostatkovej sume uvedenej v znaleckom posudku č. 28/2023 vyhotovený pre účely trestného konania k dátumu vyhotovenia 30.6.2023. Žalovaná v 1. rade uhradila kúpnu cenu 40.000,- eur, čo je uvedené aj v znaleckom posudku, ktorý žalobca s odvolaním predložil a nemohol predložiť skôr do konania keď bol vyhotovený 30.6.2023

- žalovaná v 1. rade počas konania uvádzala inú sumu ako je uvedená v kúpnej zmluve a to 90.000,- eur a potom, tvrdila, že preukázateľne uhradila 68.000,- eur a súd prvej inštancie uviedol v rozsudku, že uhradila minimálne 108.000,- eur

- spochybňoval žalobca, že žiadne iné finančné prostriedky neboli od žalovanej v 1. rade poukázané žalobcovi či už prevodom alebo v hotovosti a o žiadných fázach vyplatenia kúpnej ceny nie je v kúpnej zmluve zmienka

- spochybňoval výpoveď žalovanej v 1. rade, že nevedela, že prevádza finančné prostriedky na súkromný účet F. Golembiovského a poukázal na jej výpoveď pred OČTK. Tiež spochybňoval úkony žalovanej v 1. rade ako záložcu k uzatvoreniu zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam ako aj darovaciu zmluvu so žalovaným v 2. rade a časové súvislosti týchto úkonov

- svedkyňu P. D. E. považuje za nedôveryhodnú s ohľadom na inzerát, ktorý bol predložený do súdneho spisu z realitného portálu a ktorý zverejňovala práve svedkyňa a jej tvrdenia sú v rozpore s predloženými dôkazmi

- žalobca sa odvolával sa na fotodokumentáciu, ktorú mal predložiť do súdneho spisu a z ktorej má vyplývať perfektný stav a rozsah rekonštrukcie v nehnuteľnostiach a preto neexistuje reálne a s odbornou starostlivosťou zodpovedajúce konanie tak žalobcu, žalovanej v 1. rade keď uhradila kúpnu cenu 40.000,- eur pričom v roku 2007 kupovali manželia Golembiovský nehnuteľnosti za 1.700.000,- Sk čo je cca 56.000,- eur. Fotografie predložené žalovanou v 1. rade do súdneho spisu spochybnil s poukazom na jeho fotodokumentáciu

- žalobca nemá pochybnosť ani o dobrom súrodeneckom vzťahu a uviedol svoje dôvody tohto tvrdenia
- v odvolaní sa žalobca venoval aj zápisom v katastri nehnuteľnosti a nejasnosti v súvislosti s ťarchou resp. poznámkou na LV

- spochybňoval zistenie nových skutočností v súvislosti so stretom záujmov právnej zástupkyne žalovanej v 1. rade a tvrdil, že sa nič nové nepreukázalo a vyčítal súdu prvej inštancie, že uveril žalovanej v 1. rade jej verziu úhrady sumy 108.000,- eur, keď svedok D. poprel prijatie sumy 40.000,- eur a súd neuznal za preukázané úhradu 5.000,- eur v hotovosti žalovanou v 1. rade
- trval na tom, že nedošlo odpredajom nehnuteľnosti podľa KZ z 20.9.2017 k zaplateniu ekvivalentnej kúpnej ceny
- poukázal na ZP 28/2023 z 30.6.2023 kde bola skúmaná celková finančná situácia úpadcu v rokoch 2016-2020. V posudku neboli zahrnuté a posudzované záväzky spoločnosti úpadcu proti Techniques Line s.r.o. V účtovníctve poukázal na účtovanie predaja nehnuteľností, ktoré sú predmetom konania a predaj bol podľa žalobcu uskutočnený so stratou 78.943,17 eur
- žalobca preukázal, že úpadca mal v čase vykonania odporovateľného právneho úkonu, minimálne veriteľa Techniques Line s.r.o., splatnosť pohľadávok bola v roku 2016, čo uznal aj súd prvej inštancie a tak žalobca preukázal, že došlo k ukráteniu uspokojenia pohľadávky veriteľa Techniques Line s.r.o.
- navrhol odvolaciemu súdu zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu nakoľko z predložených dôkazov aj s poukazom na závery znaleckého posudku č.28/2023, ktorý nemohol byť predložený do súdneho konania skôr dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnemu právnenému posúdeniu.

38. Žalovaní v 1. a 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu navrhli napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a uplatnili si nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vo vyjadrení uviedli, že bolo vykonané mimoriadne rozsiahle odvolanie, v ktorom sa neustále opakovala tá istá argumentácia žalobcu, ktorú tento produkoval už v priebehu súdneho konania pred súdom prvej inštancie a následne v odvolaní.

38.1 Vo vyjadrení poukázali na zmenu argumentácie žalobcu, keď žalobca pôvodne uvádzal, že kúpna cena zaplatená spoločnosťou GSH Group s.r.o. ako kupujúcim v prospech predávajúceho H. D. vo výške 69.342,14 eura bola cenou trhovou a tvrdil, že kupujúci v čase od 15.6.2016 do 20.9.2017 investoval nemalé finančné prostriedky do rekonštrukcie nehnuteľností, z ktorého dôvodu cena nehnuteľností v k.ú. E. do 20.9.2017 mala rapídne stúpnuť. Z dokladov predložených samotným žalobcom (protokol č. 101788416/2020 z daňovej kontroly zo dňa 23.11.2020, z rozhodnutia č. 101695913/2020 DÚ Prešov, pobočka Humenné zo dňa 9.11.2020) na čo poukázali žalovaní v 1. a 2. rade vyplýva práve opak, a to, že do predmetných nehnuteľností neboli investované úpadcom žiadne finančné prostriedky, resp. nebola na nich vykonávaná žiadna zásadná rekonštrukcia od doby uzatvorenia Kúpnej zmluvy dňa 15.6.2016 do dňa 20.9.2017, došlo tak k zmene predchádzajúcich tvrdení a prvýkrát až v podanom odvolaní tvrdil úplný opak, a to, že kúpna cena vo výške 69.342,14 eura bola tak nízka z toho dôvodu, že v roku 2015 kupujúci (v tom čase ešte ako nájomca) vykonával rekonštrukciu nehnuteľností k. ú. E.. V kúpnej zmluve zo dňa 15.6.2016 nie je žiadna zmienka o tom, že na predmetných nehnuteľnostiach kupujúci pred nadobudnutím vlastníckeho práva vykonával rekonštrukčné práce, ktorá skutočnosť sa „premietla“ do výšky kúpnej ceny. Jednalo sa v tom čase a mieste o reálnu trhovú cenu.

38.2 Žalovaná v 1. rade dokladmi, ktoré sú obsahom súdneho spisu preukázala, že prevodom na účet zaplatila za prevádzané nehnuteľnosti sumu 68.000,- eur. Ďalšiu časť kúpnej ceny zaplatila na základe požiadavky H. D. v hotovosti. V Kúpnej zmluve zo dňa 20.9.2017 nebol bližšie špecifikovaný účet, na ktorý mala žalovaná v 1. rade zaplatiť kúpnu cenu. Nepoznala čísla účtov predávajúceho, nemala vedomosť, či spoločnosť Emergency Service s.r.o. disponuje jedným účtom, resp. má viacero účtov. Presne popísala spôsob, akým jej boli oznamované čísla účtov, na ktoré mala realizovať zaplatenie kúpnej ceny, resp. kto vypisoval prevodné príkazy. Svedkyňa Golembiovská na pojednávaní napriek predchádzajúcej klamlivej výpovedi potvrdila túto skutočnosť potom, čo bola konfrontovaná s originálnymi prevodnými príkazmi zo dňa 14.1.2019, kedy musela vypovedať pravdu. Žalovaná v 1. rade okrem súm poukazovaných na účet žalobcu, resp. osobný účet H. D. za prevádzané nehnuteľnosti zaplatila ďalšie finančné prostriedky. Žalovaná v 1. rade v prítomnosti žalovaného v 2. rade v rodinnom dome v Mysline zaplatila v hotovosti sumu 40.000,- eur. Táto skutočnosť bola potvrdená výsluchom G. B., ktorý bol vypočutý dňa 20.6.2023. Žalovaný v 2. rade vypovedal, že bol osobne prítomný keď jeho matka vyplácala H. D. sumu 40.000,- eur a popísal uvedenú situáciu. Výpoveď G. B. korešponduje s výpoveďou žalovanej v 1. rade.

38.3 Tvrdenie o údajne perfektnom stave nehnuteľností zapísaných na LV č. XX, k.ú. E. a rozsahu vykonaných rekonštrukcií, ktorá skutočnosť mala vyplývať jednak z fotiek nachádzajúcich sa v súdnom spise a jednak z dôkazu, inzerátu, ktorý bol uverejnený pod ID: 2792640 z portálu nehnuteľnosti s

dátumom pridania 27.4.2017, ktorý inzerát zverejnila svedkyňa D. E. žalovaná v 1. rade rozporovala, všetky dôkazy vykonané v priebehu súdneho konania sú dôkazom presného opaku a to katastrofálneho stavu prevádzaných nehnuteľností. Označila najmä fotografie z 30.11.2017, na ktorých je zrejмый stav ako rodinného domu, tak aj hospodárskej budovy a pozemku zapísaného na LV č. XX, k.ú. E.. Vypočutý svedok H. D., ktorému boli predložené fotografie exteriéru nehnuteľností zo dňa 30.11.2017 (predložené žalovanou v 1. rade) potvrdil, že na fotografiách sa nachádza predný dom a budova zadná, ktorá bola prerobená na kancelárske priestory. Nehnuteľnosti zvonku neboli vôbec zrekonštruované a svedok doslova uviedol: „Nemôžem súhlasiť, kompletná rekonštrukcia určite nebola. Bola budova prerobená na kancelárie a druhá budova tam bola len zvnútra čiastočne zrekonštruovaná, zvonku ostala budova taká, aká bola, keď sme ju kúpili.“ Potvrdil, že pred predajom nehnuteľností odviezli všetko zariadenie, t.j. stoly, stoličky a celkové kancelárske vybavenie. Žalovaný v 2. rade G. B., vypovedal ohľadom stavu nehnuteľností nasledovne: „V dezolátnom stave, musela prebehnúť celková rekonštrukcia na týchto nehnuteľnostiach, ak sme tam chceli bývať, fasáda sa nedá o nej ani hovoriť, do domu zatekalo, dvor bol zanedbaný.“

38.4 Svedkyňa, pani D. E., ktorá v roku 2017 pracovala v realitnej kancelárii, ktorá mala v ponuke vyššie uvedené sa vyjadrila k ich reálnej cene. Svedkyňa bezpochyby uviedla, že reálna cena prevádzaných nehnuteľností v roku 2017 bola cca 60.000,- eur.

38.5 Tvrdenie o normálnom súrodeneckom vzťahu medzi H. D. a žalovanou v 1. rade nie je pravdivé. Ak by malo ísť o normálny súrodenecký vzťah medzi H. D. a žalovanou v 1. rade, tak by nemohol brať dostať svoju sestru do tejto katastrofálnej situácie, kedy A. B. použila všetky celoživotne zarobené finančné prostriedky na kúpu nehnuteľností a následnú rekonštrukciu, na ktorú si ešte musela požičať od svojich rodičov a hrozí stav, že o nehnuteľnosti príde. O tom, ako H. D. vnímal svoju sestru sa mohol aj samotný žalobca presvedčiť na pojednávaní, kedy na otázku právneho zástupcu žalovaných v 1. a 2. rade, či bola dohoda medzi svedkom a pani B., že právne služby bude platiť svedok uviedol „Nie, takáto dohoda nebola. Myslím si, že sme svojprávní a každý sa môže rozhodnúť ako chce a neviem prečo by som mal platiť za cudzieho človeka.“ H. D. svoju sestru vnímal ako cudzieho človeka a nie je medzi nimi de facto žiadny vzťah. Ako žalovaná v 1. rade, tak aj jej syn žalovaný v 2. rade potvrdili, že s H. D. sa nestretávali, nemali na seba žiaden telefonický kontakt. G. B. sa nestretával s deťmi H. D.. Žalovaná v 1. rade o vzťahu so svojim bratom H. D. vypovedala aj pred vyšetrovateľom PZ v Humennom dňa 2.7.2021 v konaní vedenom pod ČVS: ORP-506/2-VYS-HE-2020. Ak by bolo pravdou to, čo tvrdí žalobca v podanom odvolaní, že žalovaná v 1. rade sa spojila s úpadcom, resp. svojim bratom H. D. za účelom ukrátenia veriteľa úpadcu, tak by nebolo možné, aby žalovaná v 1. rade nevedela o tej skutočnosti, že jej brat predáva rodinný dom k.ú. E. a zároveň by neinvestovala svoje vlastné finančné prostriedky do tak poľidérnej a nebezpečnej veci pre ňu, kde hrozí, že príde o svoje celoživotné úspory.

38.6 Výsluch žalovanej v 1. rade sa uskutočnil pred vyšetrovateľom štyri roky po podpísaní kúpnej zmluvy, kde A. B. už v danom čase mala veľmi dobrú vedomosť o tomto veľkom probléme. Žalovaná v 1. rade bola zároveň v pozícii žalovanej v konaní vedenom pred Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 9C/2/2020, kde žalobcom bola obchodná spoločnosť Techniques Line s.r.o., kde taktiež z daného konania už poznala všetky fakty.

38.7 Vyjadrili sa, že absurdne vyznieva zdôvodnenie H. D. prečo prijal dňa 14.1.2019 (rovnaký deň, kedy bola realizovaná úhrada sumy 14.000,- eur na účet Emergency Services s.r.o.) od svojej sestry, žalovanej v 1. rade sumu 33.000,- eur na svoj osobný účet vedený v R. O. I.. H. D. klamal keď uvádzal, že niekedy pred 15 alebo 10 rokmi mal A. B. poskytnúť bezúročnú pôžičku v hotovosti. Žalovaná v 1. rade trvala na tom, že si nikdy v minulosti nepožičala od svojho brata žiadne finančné prostriedky a sumu 33.000,- eur zaplatila ako splátku kúpnej ceny za nehnuteľnosti zapísané na LV XX, k.ú. E.. Medzi súrodencami nie je žiaden dobrý vzťah a žalovaná v 1. rade mala len obrovskú smolu, že natrafila na svojho brata v prípade kúpy rodinného domu pre svoju rodinu.

38.8 Ak žalobca vytýkal, že žalovaná v 1. rade vo svojich výpovediach či už pred súdom alebo v trestnom konaní nevedela presne uviesť kúpnu cenu, ktorú zaplatila za nehnuteľnosti, samotná žalovaná v 1. rade uviedla, že preukázateľne uhradila kúpnu cenu vo výške 68.000,- eur. Žalobca namietal, že úpadcovi bola uhradená z Kúpnej zmluvy zo dňa 20.9.2017 kúpna cena vo výške 40.000,- eur.

38.9 Pokiaľ žalobca uviedol, že je nepochopiteľné z akého dôvodu nemal súd za preukázané uhradenie sumy 5.000,- eur v hotovosti žalobcovi, keď táto skutočnosť vyplýva z účtovníctva úpadcu a aj samotný žalobca túto skutočnosť potvrdil, právny zástupca žalovanej v 1. rade sa vyjadril, že účtovanie spoločnosti H. D., resp. celé jeho podnikanie nebolo štandardným typom podnikania a to, čo H. D. účtoval si účelovo prispôboval tak, aby mu to sedelo. Nie je pravdou, že žalovaná v 1. rade nevedela uviesť presnú kúpnu cenu, ktorú zaplatila za prevádzané nehnuteľnosti. To, prečo žalovaná v 1. rade pôvodne vypovedala tak, ako vypovedala bolo vysvetlené žalovanou v 1. rade, ako aj jej právnym zástupcom na pojednávaní. Žalovanú v 1. rade pôvodne zastupovala ako právna zástupkyňa A. L. B., až v priebehu súdneho konania vyšli najavo informácie a boli potvrdené tie skutočnosti, že JUDr. Čerevková roky zastupovala priamo úpadcu, resp. aj H. D..

38.10 Preukázané následne bolo, že žalovaná v 1. rade prepísala na A. L. B. svoj byt na ulici Kukoreliho v Humennom, kde po predaji tohto bytu bolo žalovanej v 1. rade zo strany JUDr. Čerevkovej poukázaných 47.000,- eur na účet, z ktorých finančných prostriedkov žalovaná v 1. rade dňa 14.1.2019 zaplatila časť kúpnej ceny pre Emergency Services s.r.o. Na pojednávaní pred Okresným súdom Prešov konanom dňa 13.12.2022 bola dopočutá žalovaná v 1. rade k týmto skutočnostiam a vyjadrila sa: „Čo sa týka bytu chcel brat tak, aby tento byt som mu prepísala, o ten byt záujem mal a povedal mi, aby som tento byt prepísala na pani L. B., vtedy ešte nebola advokátka a išlo o to, že mi nedôveroval, že by tento byt ostal ešte na mne, ale žiadal ma, aby som tento byt prepísala na pani L. B., ktorá ma potom aj v tomto konaní zastupovala, mne nedôveroval, dôveroval jej. Následne došlo k tomu, že tento byt bol prepísaný v roku 2018 na pani B.. Byt bol predaný. Následne mne z toho bolo vyplatených 47.000,- eur. Išlo o to, že v čase kedy som ja byt prepísala na pani B., mi nebola vyplatená žiadna suma v roku 2018. Táto mi bola vyplatená až v roku 2019 v sume 47.000,- eur, čo boli podmienky môjho brata a pani B..“

38.11 V odvolaní žalobca poukázal na Znalecký posudok č. 28/2023 vyhotovený znalcom Ing. Milanom Lagosom, MBA, ktorý bol vyhotovený v konaní vedenom pred ORPZ v Humennom, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP 506/2-VYS-HE-2020 s dátumom vyhotovenia 30.6.2023. V predmetnom znaleckom posudku v odpovedi na otázku č. 7, ktorá sa týkala účtovania predaja nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto súdneho konania bolo znalcom určené, že nehnuteľnosti boli odpredané za kúpnu cenu 40.000,- eur, čo je zrejme aj z faktúry vystavenej spoločnosťou Emergency Service s.r.o. č. 10200170199, ktorá faktúra mala byť uhradená tým spôsobom, že prevodom na účet č. XXXXXXXXXXXX vedený v R. O. bola dňa 30.11.2017 uhradená suma 21.000,- eur, dňa 15.1.2019 suma 14.000,- eur a zvyšných 5.000,- eur bolo uhradených v hotovosti dňa 30.11.2019. Predaj nehnuteľností k. ú. E. bol uskutočnený so stratou, a tým došlo k ukráteniu minimálne jedného veriteľa a to spoločnosti Techniques Line s.r.o. Žalovaní v 1. a 2. rade prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu poukazujú na tú skutočnosť, že znalec P. E. S., E. pri vypracovaní svojho znaleckého posudku vychádzal de facto len z účtovníctva úpadcu a tento posudok je pre dané konanie irelevantný. Obsah súdneho spisu tvorí aj účtovná závierka úpadcu Emergency Service s.r.o. k 31.12.2017, z ktorej vyplýva, že majetok úpadcu bol vo výške 1.011.648,- eur záväzky boli vo výške 929.337,- eur, z čoho je zrejme, že úpadca bol v danom období v pluse 82.311,- eur. Žalovaná v 1. rade nemala absolútne žiadnu vedomosť o neschopnosti úpadcu Emergency Service s.r.o. splácať záväzky.

38.12 Žalovaní v 1. a 2. rade majú za to, že súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie, v zmysle ktorého boli jednoznačne preukázané tri najpodstatnejšie okolnosti pre dané konanie a to, že: - žalovaná v 1. rade za prevádzané nehnuteľnosti Kúpnu zmluvou zo dňa 20.9.2017 zaplatila reálnu trhovú cenu a zároveň, že - žalovaná v 1. rade ani pri vynaložení náležitej starostlivosti nemohla rozpoznať úmysel úpadcu právnym úkonom (Kúpnu zmluvou zo dňa 20.9.2017) ukrátiť uspokojenie pohľadávky svojich veriteľov - a treťou najpodstatnejšou okolnosťou podľa žalovaných v 1. a 2. rade je tá skutočnosť, že Kúpnu zmluvou zo dňa 20.9.2017 a prevodom nehnuteľností k.ú. E. nedošlo k zmenšeniu majetku úpadcu, ale len k zmene jeho štruktúry. Navrhli odvolaciemu súdu potvrdiť napadnutý rozsudok a zaviazat' žalobcu k povinnosti nahradiť žalovaným v 1. a 2. rade trovy odvolacieho konania.

39. Žalovaní v 3. a 4. rade vo vyjadrení k odvolaniu navrhli napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a uplatnili si trovy odvolacieho konania.

40. Žalobca v replike odvolania zotrval na svojich prechádzajúcich tvrdeniach.

41. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

42. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

43. Žalobca podanie odvolania odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

44. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

45. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia, ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo - povedané inak - posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

46. Aj keď základom rozhodnutia odvolacieho súdu je aplikácia ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, keďže sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, a preto na jeho skutkové a právne závery odkazuje, považuje za potrebné na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím dôvodom uviesť nasledovné:

47. Predmetom odvolacieho konania bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne rozhodol keď žalobu žalobcu zamietol z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre vydanie rozhodnutia o určení neúčinnosti právneho úkonu dlžníka voči konkurzným veriteľom. Právne úkony, ktorých neúčinnosti sa žalobca domáhal sú uvedené v odseku 2 tohto rozsudku.

48. Odvolací súd poukazuje na právne posúdenie prejednávanej veci zo strany súdu prvej inštancie a na všeobecné a osobitné predpoklady odporovateľnosti právneho úkonu. Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie, že v prípade určenia neúčinnosti právneho úkonu mal žalobca preukázať, že v prípade posudzovaného právneho úkonu došlo k ukráteniu pohľadávky toho-ktorého veriteľa, t.j. uviesť konkrétneho veriteľa, ktorého uspokojenie pohľadávky bude v dôsledku posudzovaného právneho úkonu ukrátené. Žalobca v priebehu konania na súde prvej inštancie poukazoval nato, že posudzovaným právnym úkonom došlo k ukráteniu pohľadávky veriteľov a uviedol konkrétneho veriteľa a to spoločnosť Techniques Line s.r.o. Dané má význam najmä z toho dôvodu, že pre posúdenie uspokojenia pohľadávky konkrétneho veriteľa je dôležitý časový moment uskutočnenia právneho úkonu, ktorého neúčinnosti sa žalobca domáha, a to či v tento časový moment (prevod sa uskutočnil v septembri 2017) mal úpadca takých veriteľov, ktorým by v dôsledku posudzovaného právneho úkonu došlo k ukráteniu ich pohľadávok.

49. V zmysle dikcie ustanovenia § 57 ZKR upravujúceho všeobecnú skutkovú podstatu odporovateľných právnych úkonov, konkrétne z jeho ustanovenia odseku 4 vyplýva, že odporovať možno len tomu právnemu úkonu dlžníka, ktorý ukracuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka. Teda pre úspešné odporovanie právneho úkonu je nevyhnutné preukázanie ukrátenia uspokojenia pohľadávky konkrétneho veriteľa, najmä z hľadiska toho, či sa majetok dlžníka napadnutým

právnym úkonom zmenšil, v akom rozsahu a aký majetok mu ostal na uspokojenie pohľadávky. Úspešnosť odporovateľnosti je však závislá od toho, či sa majetok dlžníka jeho právnym úkonom zmenšil, v akom rozsahu a aký majetok mu zostane na uspokojenie pohľadávky toho-ktorého veriteľa. Takisto nemôže byť ňou akákoľvek pohľadávka veriteľa voči úpadcovi, ale musí ísť o pohľadávku, ktorú si veriteľ prihlásil. Dôkazné bremeno spočíva v posudzovanom prípade na žalobcovi ako správcovi konkurznej podstaty.

50. Nesplnením základného predpokladu pre určenie neúčinnosti odporovateľného právneho úkonu nie je potrebné sa zaoberať ďalšími skutkovými podstatami odporovateľného právneho úkonu v zmysle ustanovení § 58 a § 60 ZKR. Odvolací súd z dôvodu lepšieho ozrejmenia posudzovanej právnej veci k právnemu posúdeniu súdom prvej inštancie tiež udáva:

51. Súd prvej inštancie zrejme pre úplnosť právneho posúdenia veci sa zaoberal posudzovaným právnym úkonom aj z pohľadu ustanovenia § 58 ZKR, či v danom prípade nešlo o právny úkon bez primeraného protiplnenia.

52. Odvolací súd poukazuje nato, že žalovaná v 1. rade na preukázanie hodnoty posudzovaného právneho úkonu, predložila vo veci dostatok listinných dôkazov a bolo vykonané rozsiahle dokazovanie. Poukazovala na ňou predložené dôkazy preukazujúce v akej výške bola zaplatená kúpna cena prevádzanej nehnuteľnosti.

53. Súd prvej inštancie v rámci právneho hodnotenia uviedol, že právnym dôsledkom odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu. Všeobecnými predpokladmi odporovateľnosti sú: a) právny úkon, b) účinnosť právneho úkonu dlžníka, c) ukrátenie uspokojenia pohľadávky veriteľa. Osobitnými predpokladmi odporovateľnosti v konkurznom konaní sú: a) vyhlásenie konkurzu, b) právny úkon dlžníka sa týka jeho majetku, c) ukrátenie pohľadávky veriteľa, ktorý si prihlásil pohľadávku. V zmysle uvedených osobitných predpokladov odporovateľnosti v konkurznom konaní právnym úkonom dlžníka musí dôjsť k ukráteniu uspokojenia pohľadávky veriteľa, či veriteľov. Predpokladom úspešnej odporovateľnosti (neúčinnosti) právneho úkonu je naplnenie tak všeobecných, ako aj osobitných predpokladov, teda najmä preukázanie, že príslušným právnym úkonom došlo k ukráteniu uspokojenia pohľadávky konkrétneho veriteľa a súčasne sa majetok dlžníka jeho právnym úkonom zmenšil v takom rozsahu, že mu iný majetok nezostal na uspokojenie prihlásenej pohľadávky. Z ustanovení ZKR je zrejme, že pre úspešné odporovanie právneho úkonu je nevyhnutné preukázanie ukrátenia uspokojenia pohľadávky konkrétneho veriteľa, najmä z hľadiska toho, či sa majetok dlžníka napadnutým právnym úkonom zmenšil, v akom rozsahu a aký majetok mu ostal na uspokojenie pohľadávky.

54. V predmetnej veci bolo pre úspešné odporovanie právnemu úkonu bez primeraného protiplnenia (§ 58 ZKR) nevyhnutné preukázať, či sa uskutočnil žalobcom označený právny úkon, či tento úkon spôsobil úpadok dlžníka, alebo bol urobený počas úpadku dlžníka a keďže ide o právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom a úpadok dlžníka sa v čase urobenia právneho úkonu predpokladá, ak sa v konaní nepreukázal opak. Taktiež súd prvej inštancie zisťoval, či bol odporovací nárok správcu uplatnený v zmysle ustanovenia § 58 ods. 3 ZKR. Nakoľko napadnutý právny úkon bol urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom a uznesenie o začatí konkurzného konania bolo publikované v Obchodnom vestníku dňa 12.8.2020, trojročná lehota na úspešné odporovanie právnemu úkonu bez primeraného protiplnenia bola zachovaná. Žalobca vo vzťahu k preukázaniu, že úpadca napadnutým právnym úkonom poskytol plnenie, ktorého obvyklá cena by bola podstatne vyššia ako cena plnenia, ku ktorému došlo, teda že ide o právny úkon bez primeraného protiplnenia, poukázal na účtovníctvo žalobcu, z ktorého vyplýva, že bola uhradená kúpna cena 40.000,- eur, čo žalovaná v 1. rade namietala a na osvedčenie vlastných skutkových tvrdení predložila listinné dôkazy a navrhla vypočuť svedkov. Žalobca napadnutý právny úkon označil aj ako ukracujúci, nakoľko ním došlo k ukráteniu iných veriteľov úpadcu, pričom vzhľadom na spriaznenosť strán sa úmysel ukraťiť veriteľov úpadcu, ako aj vedomosť o tomto úmysle predpokladá. V žalobe označil zisteného veriteľa, v tom čase so splatnou pohľadávkou, na naplnenie generálnej podmienky podľa § 57 ods. 4, teda ukrátenie uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka. Žalobca preukazoval skutočnosť, že záväzky dlžníka v čase vykonania žalobou napadnutého právneho úkonu prevyšovali majetok dlžníka ako aj neskôr. Žalobca uviedol, že veriteľ Techniques Line s.r.o., evidoval pohľadávky proti dlžníkovi už v čase vykonania žalobou napadnutého právneho úkonu (dlžník v čase vykonania právneho úkonu napadnutého žalobou o neúčinnosť právneho úkonu mal doručené faktúry veriteľa Techniques Line

s.r.o. riadne zaúčtovať do svojho účtovníctva už v roku 2016 v období, kedy mu boli doručené, čo však neurobil a došlo k skresleniu účtovníctva). Súd prvej inštancie mal preukázané z výpisov z účtov úpadcu, že dňa 27.9.2017 mu bola poukázaná na účet suma 324.000,- eur a do decembra 2018 spolu suma 1.175.000,- eur. Ani samotná existencia zistených pohľadávok však bez splnenia ďalších podmienok nepostačuje na úspešné odporovanie právnomu úkonu. Zástupcovia strán v konaní pritom mali zákonnú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (§ 150 CSP). Preto len samotné tvrdenie žalobcu, bez ďalšieho, nemá za následok zistenie dôvodných pochybností o pravdivosti tvrdení protistrany. Žalobca teda v kontexte s dôkazmi produkovanými žalovanými nepreukázal, že sa majetok dlžníka napadnutým právnym úkonom v jeho vtedajšej bonite zmenšil v takom rozsahu, že mu nezostal iný majetok (v hodnote rozhodujúcej v čase uskutočnenia napadnutého úkonu) na uspokojenie pohľadávok vtedy známych veriteľov (vo výške aktuálnej v tom čase).

55. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne uzavrel, že hmotnoprávnym predpokladom každej odporovateľnosti, a je možno povedať, že ide o ekonomický dopad právneho úkonu dlžníka na uspokojenie pohľadávok veriteľov, podľa § 57 ods. 4 ZKR, je ukrátenie uspokojenia pohľadávky veriteľa. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii v § 57 ods. 4 vyžaduje, aby bola ukrátená prihlásená pohľadávka niektorého z veriteľov dlžníka, teda ktoréhokoľvek. Z týchto dôvodov musí správca prioritne preukázať (má dôkazné bremeno), že majetok úpadcu, ktorý podlieha konkurzu nepostačuje na uspokojenie pohľadávok prihlásených do konkurzu. Nebol by dôvod na podanie odporovacej žaloby, ak by sa všetky prihlásené a zistené pohľadávky v konkurze uspokojili. V konkurze, kde sa pohľadávky uspokojujú len pomerne, to v zásade neprichádza do úvahy, ale nie je to úplne vylúčené (napr. ak si všetci veritelia neprihlásia pohľadávky).

56. Pokiaľ sa týka právneho posúdenia ukracujúceho právneho úkonu v zmysle § 60 ods. 2 ZKR v prípade spriaznených osôb, čo v konaní nebolo sporné, odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/59/2018 (R 5/2019), v ktorom sa konštatuje, že „v prípade odporovateľného právneho úkonu uskutočneného medzi dlžníkom a ním spriaznenou osobou podľa § 60 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z., nie je správca povinný preukazovať úmysel dlžníka ukrátiť uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka a ani vedomosť spriaznenej osoby o tomto úmysle. Na úspešné ubránenie sa odporovacej žalobe zaťažuje dôkazné bremeno spriaznenú osobu, aby hodnoverným spôsobom preukázala, že úmysel dlžníka ukrátiť uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka nemohla rozpoznať ani pri vynaložení náležitej starostlivosti.“

57. Odvolací súd však zdôrazňuje, že aj z tohto rozhodnutia najvyššej súdnej autority vyplýva, že je potrebné splnenie podmienky vyplývajúcej z ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR rozvedenej vyššie a to, že musí ísť o ukrátenie uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov, čo v posudzovanej právnej veci žalobca nepreukázal (bližšie pozri odsek 124. a 125. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Keďže žalobca ukrátenie pohľadávky konkrétneho veriteľa nepreukázal, nezaťažovalo preto dôkazné bremeno vyplývajúce z ustanovenia § 60 ods. 2 ZKR žalovaného.

58. Všeobecne teda možno odporovať iba tomu právnomu úkonu, ktorý ukrátil niektorého z veriteľov. Ide o základný predpoklad odporovateľnosti. Právny úkon, ktorý nespĺňa uvedený predpoklad, nie je možné napadnúť odporovateľnosťou. Odvolací súd sa stotožňuje aj s konštatovaním, ktoré súd prvej inštancie uviedol v odseku 128. napadnutého rozsudku.

59. Odvolací súd uvádza, že žalobca odvolaním napadol rozsudok súdu prvej inštancie aj z dôvodu nesprávnych skutkových zistení (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP). Odvolací súd vo všeobecnosti k námietke ohľadom nesprávnych skutkových zistení súdu prvej inštancie uvádza, že ak žalobca v podanom odvolaní namietal skutkové závery súdu prvej inštancie, jeho námietka vo svojej podstate smeruje voči výsledkom hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany súdu prvej inštancie. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.09.2011, sp. zn. 3Cdo 204/2009, v zmysle ktorého „...dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP)“.

60. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) a aby bolo rozhodnuté v súlade

s požiadavkami a právnymi názormi strán sporu (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto základného práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom alebo dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97).

61. Zákon nepredpisuje a ani predpisovať nemôže pravidlá, z ktorých by malo vychádzať hodnotenie jednotlivých dôkazov, tak hodnotenie ich vzájomnej súvislosti. Je tomu preto, že hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový postup, ktorého podstatou sú jednak dielčie, jednak komplexné závery sudcu o vierohodnosti správ získaných vykonaním dôkazov, ktoré sú potom podkladom pre záver o tom, ktoré skutočnosti stranami tvrdené má sudca za preukázané, a ktorými tvorí zistený skutkový stav. Základom hodnotiaceho postupu sudcu sú okrem ľudských a odborných skúseností pravidlá logického myslenia, ktorá tradičná logika formuluje do základných logických zásad. Je na zvážení súdu, ktorému dôkaznému prostriedku prizná väčšiu vypovedaciu schopnosť a vierohodnosť. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

62. Odvolací súd nezistil taký postup súdu prvej inštancie, ktorý by znamenal vybočenie z kritérií vyššie uvedeného hodnotenia dôkazov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie sa opiera o nesporné tvrdenia a relevantné dôkazy produkované stranami v prvoinštančnom konaní.

63. Odvolací súd dodáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranou sporu, čo sa nepochybné v prejednávanej veci stalo [porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike (sťažnosť č. 59102/08), nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp. zn. 5 M Cdo 8/2008].

64. Odvolací súd z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nezistil rozpor skutkových okolností a právnych argumentov s pravidlami formálnej logiky. Napadnutý rozsudok dáva jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Zároveň sa rozhodnutie súdu prvej inštancie opiera o nesporné tvrdenia a relevantné dôkazy produkované stranami v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd preto konštatuje, že vo vzťahu k žalobcom tvrdeným pochybeniam súdu prvej inštancie, ktoré mali viesť k nesprávnym skutkovým zisteniam alebo právnemu posúdeniu veci, či k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, či podaného odvolania nezistil v konaní pred súdom prvej inštancie také pochybenia, ktoré svojou intenzitou mohli viesť k vecne nesprávnemu výroku rozsudku súdu prvej inštancie.

65. Ku konkrétnym dôvodom a námietkam, na ktoré žalobca v odvolaní upriamil pozornosť a boli podstatné pre rozhodnutie odvolací súd udáva:

65.1 Spochybnenie výšky sumy žalobcom, ktorú žalovaná v 1. rade zaplatila za prevod nehnuteľností nebolo dôvodné. Odvolací súd udáva, že z vykonaného dokazovania, tak ako súd prvej inštancie uviedol v odseku 117. až 120. a zo súdneho spisu zistil, že žalovaná v 1. rade zaplatila na kúpnu cenu 21.000,- eur zo svojho účtu vo VÚB a.s. 29.11.2017 na účet spoločnosti úpadcu, v hotovosti uhradila v tomto období sumu 40.000,- eur k rukám svojho brata, spôsob ako k tomu došlo je uveriteľný a popísali ho vo svojej výpovedi žalovaná v 1. rade a žalovaný v 2. rade čomu uveril tak súd prvej inštancie ako aj odvolací súd, keď považoval popretie prevzatia sumy 40.000,- eur v hotovosti H. D. za klamstvo z jeho strany. Žalovaná uhradila následne po predaji svojho bytu a vyplatení kúpnej ceny za byt JUDr. Čerevkovou 14.1.2019 na účty, ktoré požadoval a označili H. D. a A. D. sumu 14.000,- eur a 33.000,- eur (v tom čase žalovaná v 1. rade nemala vedomosť o tom či ide o podnikateľské účty úpadcu - boli jej predložené vypísané prevodové príkazy osobou, ktorá spracúvala účtovníctvo spoločnosti úpadcu a v kúpnej zmluve nebol konkretizovaný účet, na ktorý prebehne úhrada a úpadca si to prispôbil tak ako mu to vyhovovalo). Svedeckú výpoveď H. D. týkajúcu sa popretia dohody so žalovanou v 1. rade o zaplatení časti kúpnej ceny prevodom jej bytu na svedka resp. následne na JUDr. Čerevkovú správne vyhodnotil súd prvej inštancie obdobne aj jeho tvrdenie o pôžičke, ktorú poskytol žalovanej v 1. rade. Následne žalovaná v 1. rade uhradila na žiadosť brata v hotovosti 3.000,- eur, o čom vypovedal

svedok O. P. a vyjadrila sa aj žalovaná v 1. rade keď uviedla, že „Rodičia sa postavili na jeho stranu, nakoľko im povedala, že ju oklamal na tomto dome a že mu už nič platiť nebude. Oni povedali, že mu to uhradia, a tým sa zvýši o túto sumu jej dlh voči nim. Tak z toho dôvodu nasadla do auta, išla do L. M. a odniesla mu spolu s priateľom sumu 3.000,- eur v hotovosti“.s Spolu tak žalovaná v 1. rade zaplatila 111.000,- eur za kúpu nehnuteľností pričom bezhotovostné platby boli vykonané vo výške 68.000,- eur. Nemožno dať za pravdu žalobcovi, ktorý tvrdil zaplatenie omnoho nižšej ceny ako účtovnej zostatkovej ceny, pričom nie je možné opomenúť skutočnosť, že účtovníctvo bolo prispôsobované a na to ako bolo zaplatenie zaúčtované nemala žalovaná v 1. rade vplyv. Žalovaná v 1. rade zaplatila za nehnuteľnosti kúpnu cenu, ktorá nebola podstatne nižšia ako obvyklá cena plnenia ako tvrdil žalobca. Žalobca uviedol, že svedok D. poprel dohodu, že časť kúpnej ceny bude zaplatená formou prevedenia bytu, tu odvolací súd udáva, že všetky okolnosti prípadu preukázané dôkazmi nasvedčujú, že ani tu svedok nevypovedal pravdu a súd prvej inštancie mal preukázané, že takáto dohoda tu bola. Pri právnych úkonoch bez primeraného protiplnenia je potrebné nájsť tiež obvyklú cenu pre posúdenie možnosti odporovateľnosti právneho úkonu. Obvyklou cenou bude možné považovať predovšetkým trhovú cenu. Zisťovanie, či cena je obvyklá cena, bolo vecou konkrétneho dokazovania, ktoré súd prvej inštancie aj vykonal.

65.2 Žalovanej v 1. rade možno však vyčítať jej ľahkovážny a dôverčivý prístup podporený maximálnou ústretovosťou pri kúpe nehnuteľnosti od úpadcu, čo nie je bežná záležitosť, ktorý nemožno ospravedlniť tým, že chcela bratovi dôverovať a rodinnými vzťahmi, i keď situácie tak ako ich žalovaná popísala vo svojej výpovedi a neboli popreté (popísané súdom prvej inštancie v odseku 64. až 66. napadnutého rozsudku) boli pre žalovanú v 1. rade náročné. Odvolací súd obdobne ako súd prvej inštancie nemá dôvod pochybovať o nie dobrých rodinných vzťahoch a odvolaciemu súdu nie je zrejmé ako zo skutočností, ktoré uviedol žalobca v odvolaní na str. 6 odsek 6 vyabstrahoval dobré súrodenecké vzťahy či dobré rodinné vzťahy.

65.3 Odvolací súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že strany majú v konaní rovnaké postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany. To znamená, že na procesných stranách je nielen povinnosť tvrdenia, ale aj povinnosť svoje tvrdenia preukázať, to platí pre obe procesné strany. V praxi súdy častokrát posudzujú vec, v ktorej jedinú nazhromaždené dôkazy tvoria tvrdenia strán alebo svedkov, ktoré sú vo vzájomnom rozpore. Ak má popierajúca strana ambíciu účinne poprieť skutkové tvrdenia protistrany musí výslovne poprieť skutkové tvrdenia a zároveň uviesť vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach. V civilnom sporovom konaní neuvádzajú len strany sporu ale aj svedkovia. Tí nemajú povinnosť dôkazu, preto svoje tvrdenia nedokazujú, no ich samotné tvrdenie (výpoveď) sa považuje za dôkaz. Súd môže vychádzať len zo slov strán a svedkov, pričom títo môžu klamať, preto súd musí starostlivo posúdiť, či svedkovia, ktorí svojimi výpoveďami podporujú tvrdenie strany, sú dôveryhodnými svedkami. Ľudia si udalosti vysvetľujú častokrát inak, aj keď boli svedkami tej istej udalosti a nemajú ambíciu o nej klamať. Ak osoby vypovedajú o udalostiach, ktoré sa stali dávnejšie v minulosti ich pamäťové stopy nemusia byť kvalitné či jasné. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie prihliadal pri vypovedajúcej osobe aj pohľadu jej možností a schopností kvalitne zreprodukovať udalosť, ktorej bola účastná a snažil sa vyhodnotiť výpovede svedkov aj podľa týchto kritérií. Nedôveryhodnosť svedkyne E. namietal žalobca keď v inzeráte, na predaj nehnuteľností bola predajná cena 140.000,- eur a svedkyňa podľa odhadu uviedla reálnu cenu za odpredaj 60.000,- eur a cca 100.000,- eur potrebných na rekonštrukciu. Tu odvolací súd udáva, že cenu si určuje predávajúci nie realitný maklér, ktorý môže poradiť, nie rozhodnúť a je otázne za akú cenu sa predá, či ide o cenu reálnu a naplní očakávania predávajúceho. Svedkyňa neklamala, vyslovila svoj názor formovaný oblasťou, v ktorej podniká na cenu nehnuteľností v čase ich predaja žalovanej v 1. rade.

65.4 Žalobca poukazoval v odvolaní na to, že v účtovníctve úpadcu je účtovaná zostatková cena k nehnuteľnostiam zaúčtovaná vo výške 102.934,36 eura. S odvolaním predložil kópiu znaleckého posudku č. 28/2023 vyhotovený k 30.6.2023 znalcom P. E. S., E. pre účely trestného konania vedeného pod sp. zn ČVS:ORP-506/2-VYS-HE- 2000, ktorý nemohol byť predložený v konaní na súde prvej inštancie, z ktorého tento údaj vyplýva. Odvolací súd v tejto súvislosti bližšie poznamenáva, že koncepcia odvolacieho konania v civilnom sporovom konaní vychádza z tzv. neúplného apelačného systému. Neúplnosť apelácie znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie sú obmedzené, pretože základom pre neskôr - v odvolacom konaní vznesené námietky - sa nemôžu stať prostriedky procesnej obrany a procesného útoku (§ 149 CSP), ktoré neboli uplatnené v konaní na súde

prvej inštancie, a s ktorými sa z tohto dôvodu súd prvej inštancie nemal dôvod zaoberať, či venovať im v napadnutom rozhodnutí akúkoľvek pozornosť. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov je prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok. Právo na uvedenie prípadných novôt bude podmienené tým, že odvolateľ prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené na súde prvej inštancie, nemohol uplatniť na súde prvej inštancie bez svojej viny. Ak tento predpoklad úspešne nesplní, na novoty odvolací súd nemôže prihliadnuť. Na diskvalifikáciu novoty postačí opomenutie jej neskoršieho uvedenia a zavinenie z nedbanlivosti.

65.5 Odvolací súd udáva, že nariadenie znaleckého dokazovania žalobca v spore nenavrhol v súvislosti so zistením obvyklej ceny za daný majetok pokiaľ tvrdil, že mala byť vyššia (súd prvej inštancie v odseku 122. napadnutého rozsudku uvedené konštatoval). Znalecký posudok č. 28/2023, ktorý bol predložený spolu s odvolaním, bol vypracovaný pre účely trestného konania, za účelom a s obsahom potrebným pre trestné konanie. Znalecký posudok nebol zadávaný či predložený v rámci civilného sporového konania podľa ustanovení § 208 či § 209 CSP a preto ho odvolací súd považuje za listinný dôkaz, na obsah ktorého neprihliadal, keď mohol byť takýto dôkaz žalobcom vyžiadaný a uplatnený pred súdom prvej inštancie a v súvislosti s vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie ani nepriniesol zásadné skutočnosti, ktoré by ovplyvnili rozhodnutie v tomto spore a ktorými by sa nezaoberal súd prvej inštancie keď sa vyjadroval k finančnej kondícii úpadcu v čase k 30.9.2017 či ku koncu roka 2017 a 2018. Znalecký posudok, na ktorý žalobca odkázal sa nevenuje tomu čo žalovaná v 1. rade reálne zaplatila na kúpnu cenu, toto nebolo predmetom posúdenia, posudok vychádzal len z predloženého účtovníctva úpadcu, kde zaplataenie kúpnej ceny účtovala A. D. manželka štatutárneho zástupcu úpadcu obdobne aj zostatkovú cenu nehnuteľností v účtovníctve. Aj v zmysle Obchodného zákonníka by sme mohli povinnosť riadneho vedenia účtovníctva považovať za významnú povinnosť štatutárneho orgánu. Sám žalobca spochybňoval vedenie účtovníctva úpadcu keď uviedol, že úpadca doručené faktúry veriteľa Techniques Line s.r.o. mal riadne zaúčtovať do svojho účtovníctva už v roku 2016 v období, kedy mu boli doručené, čo neurobil a na základe tejto skutočnosti bol výsledok hospodárenia skreslený za bežné účtovné obdobie v roku 2017. Žalobca sa odvolával na účtovníctvo úpadcu v tom ako bola kúpna cena zaúčtovaná a v akej výške vyplatená tu odvolací súd poukazuje na to, že prečo nie je uveriteľné, že nebola na účet úpadcu zaúčtovaná hotovosť, ktorú zaplatila žalovaná v 1. rade 40.000,- eur a 3.000,- eur, pokiaľ žalobca neúčtoval, nezaviedol do účtovníctva faktúry veriteľa Techniques Line s.r.o. a teda bez pochybností súhlasí, že len 40.000,- eur zaplatila kúpnu cenu a neprihliada na okolnosti, za ktorých bola dohodnutá kúpna cena a nielen vo výške, ako bola uvedená v kúpnej zmluve.

65.6 Žalobca predložil do súdneho spisu v priebehu odvolacieho konania aj 2 strany zo znaleckého posudku č. 6/2023 z 15.8.2023 vypracovaný pre účely trestného konania vedeného pod sp. zn ČVS:ORP-506/2-VYS-HE- 2000 v súvislosti s určením všeobecnej ceny nehnuteľností v k.ú. E. ku dňu 18.12.2017 (povolený vklad vlastníckeho práva). Odvolací súd konštatuje, že predložená listina nemá náležitosti znaleckého posudku a žalobca ani neuviedol čo má uvedená listina preukázať, pokiaľ to mala byť hodnota nehnuteľností v čase uzavretia kúpnej zmluvy, tak ako je vyššie konštatované žalovaná v 1. rade zaplatila za nehnuteľnosti 111.000,- eur.

65.7 Odvolací súd konštatuje, že k stavu nehnuteľností žalovaná v 1. rade, žalovaný v 2. rade ako aj svedkyňa E. vypovedali a potvrdil to aj H. D. keď sa vyjadroval k rekonštrukcii, ktorú mal vykonať úpadca a následne k rekonštrukcii, ktorú vyžadovali nehnuteľnosti. Stav nehnuteľnosti súd prvej inštancie správne vyhodnotil aj z predloženej fotodokumentácie (odsek 84. napadnutého rozsudku a čl. 151-155, čl. 158-192 súdneho spisu). Svedok D. nekonkretizoval aká bola rekonštrukcia a aká bola jej cena, odpovedal len veľmi všeobecne a dotýkala sa hospodárskej budovy.

66. Súd prvej inštancie náležite poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 23.5.2013 sp.zn. IV.ÚS 275/2013, ktorý okrem iných aspektov, ktoré skúmal, uviedol v právnej vete - majetok dlžníka sa nezmenší, a po odpredaji svojho podielu na nehnuteľnosti mu kupujúci zaplatil kúpnu cenu. Predajom majetku a zaplataením ekvivalentnej kúpnej ceny nedochádza k ukráteniu uspokojenia pohľadávok veriteľov, pretože došlo len k transformácii majetku dlžníka. Uviedol tiež, že samotným úkonom, kúpnu zmluvou uzatvorenou za podmienok, ktoré nevedli k zníženiu, ale iba k transformácii majetku, nedošlo k ukráteniu sťažovateľa ako veriteľa. Nasledujúce okolnosti (dispozícia s pohľadávkou na zaplataenie kúpnej ceny) už nemali vplyv na posúdenie ekvivalentnosti odporovateľného právneho úkonu.

67. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci dostatočne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil a vo veci rozhodol správne, keď žalobu žalobcu zamietol. Preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň potvrdil aj závislý výrok o trovách konania na súde prvej inštancie.

68. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaným 1. až 4. rade, ktorý bol v tomto odvolacom konaní úspešný priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalobca. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

69. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 CSP.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) CSP.

V dovolaní podľa § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).